

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Anul XXXV Nr. 6864

Marți 18 ianuarie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

INTRECEREA SOCIALISTĂ 1966

În întreprinderi continuă adunările în care oamenii muncii își iau angajamente mobilizatoare

Rafinaria Teleajen - Ploiești

Pe baza experienței dobândite până acum, pe noile posibilități tehnice ce vor fi create în acest an, colectivul Rafinării „Teleajen” își ia angajamentul pe 1966 să depășească indicatorii de plan cu:

- 2 000 000 lei la producția globală;
- 2 000 000 lei la producția marfă;
- 6 460 tone de motorină specială-15 în cadrul sortimentului total de motorină;
- 200 de tone de ulei grupă 400;
- 0,2 la sută la productivitatea muncii;
- 1 800 000 lei economii la prețul de cost;
- 1 800 000 lei beneficii;
- Consumul tehnologic va fi redus cu 500 tone combustibil convențional.

Din acestea, până la 8 mai, în cinstea celei de-a 45-a aniversări a creării P.C.R. va realiza peste plan:

- 700 000 lei la producția globală;
- 700 000 lei la producția marfă;
- 2 100 de tone motorină specială-15;
- 70 de tone de ulei grupă 400;
- 600 000 de lei economii la prețul de cost;
- 600 000 de lei beneficii;
- Consumul tehnologic va fi redus cu 100 tone combustibil convențional.

Printru măsurile tehnico-organizatorice menite să contribuie la realizarea angajamentelor luate se numără: folosirea ultrasunetelor la fabricarea unsoarelor consistente; experimentarea obținerii parafinelor și aditivului P. 101 din fracția a II-a de parafină; extinderea gamei de uleiuri pe baza aditivilor indigeni; creșterea sortimentelor de uleiuri cu un conținut mai mic de cocs, cu culori deschise și cu congelări scăzute, printr-o deparafinare mai adâncă.

Complexul pentru industrializarea lemnului Brăila

Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Complexul pentru industrializarea lemnului din Brăila, dezbătând cu multă însuflețire sarcinile de plan pe anul 1966, au scos la iveală multiple rezerve interne de producție. Pe această bază, ei s-au angajat să dea anul acesta peste plan următoarele:

- 1 500 000 lei la producția globală;
- 1 500 000 lei la producția marfă;
- 100 000 m.p. P.A.L. hidrofulgat;
- Mobilii în valoare de 150 000 lei;
- 2 000 000 cutii chibrituri;
- 0,5 la sută la productivitatea muncii;
- 1 000 000 lei economii la prețul de cost;
- 1 200 000 lei beneficii;
- La plăcile aglomerate din lemn calitatea „A” va crește cu 5,5 la sută.

Pînă la 8 Mai, cea de-a 45-a aniversare a Partidului Comunist Român, vor realiza peste plan:

- 500 000 lei la producția globală;
- 500 000 lei la producția marfă;
- 35 000 m.p. P.A.L. hidrofulgat;
- Mobilii în valoare de 50 000 lei;
- 700 000 cutii chibrituri;
- 0,5 la sută la productivitatea muncii;
- 300 000 lei economii la prețul de cost;
- 400 000 lei beneficii.

Pentru sprijinirea eforturilor colectivului în realizarea angajamentelor, s-a stabilit un plan cuprinzător de măsuri tehnico-organizatorice, care prevede printre altele: dotarea secției I.P.A.L. cu o mașină de șlefuit cu patru cilindri, care va asigura o calitate superioară plăcilor aglomerate; folosirea de noi hidrofulganți la producerea plăcilor aglomerate; elaborarea unor noi rețete de fabricare a pastelor chimice pentru chibrituri; proiectarea și executarea a noi tipuri de mobilă cu linie modernă, la care se vor folosi materiale noi ca: plăci fibrolemnoase inovabile, feroniere nichelate și un finisaj superior pe bază de poliesteri.

Uzinele textile „30 Decembrie” - Arad

Însufleții de hotărârile Congresului al IX-lea al partidului, muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei „30 Decembrie”-Arad s-au angajat ca în in-

Așa că o să-i spun totul pe față, direct, pur și simplu, fără metafore. Ei cunosc de la „serviciu”, acolo am avut prima revelație a acestei existențe. La început — naiv — căutam explicații filozofice. Vedeam că muncește mult mai puțin decît mine și că ne înțelegem lunar pe linia aceluiași câștig. Că el e prielnic și că mine. La ședințele festive se instala în primul rînd, îmbrăcat la negru, cu o figură de fericiț. Lucea printre primii cuvîntul, începînd laudele cu „noi”, adică și el. Pe urmă i-am

descoperit în șeful secției un fel de unchi. Misterul începea să se dezlege. Făcuse o facultate de agronomie, dar ședea în Bucușii pe post de merceolog. Era fotbalist, și unchiul îl luase „rezervă” în echipă, c-avea nevoie. De fapt, abia mai lîrziu am dezleat misterul în întregime. Mi-am dat seama că e băiat simpatic, că știe să fie simpatic. Am încercat să aflu cum. Nu era o filozofie prea mare, dar el o deținea. Știa să spună futuror o vorbă „drăguță”, să zîmbească chiar și în somn, avea aparat de

fotografial și devenea inimă cu toți șefii, era responsabil cu voia bună în excursii, făcea mici servicii cu diferite ocazii (procurea o carte care se epuizase repede), cite nu știa să facă? Oamenii, glîndu-l băiat simpatic, „băiat de comitet”, băiat care joacă fotbal și care știe să servească pe toată lumea se jenua pur și simplu să-l facă observat: sau să nu-l dea primă. Mai ales că nu se băga în treburile grele,

(Continuare în pag. a V-a)

Victor VINTU

(Continuare în pag. a V-a)

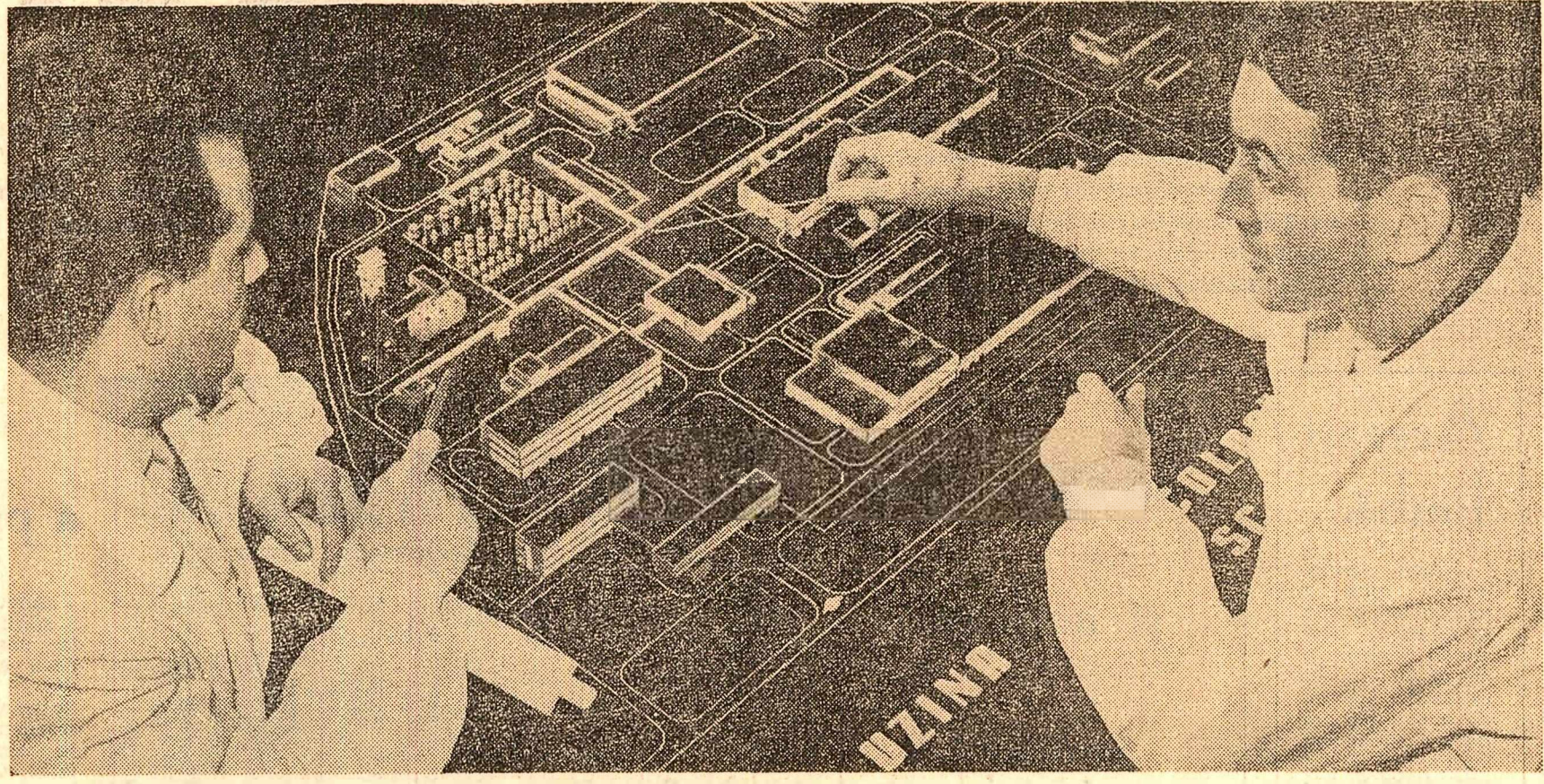
PAGINA A III-A

ADUNĂRILE GENERALE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

PAGINA A IV-A

DIN LUMEA LARGĂ

- ETNA ERUPE
- VOCI ROMANEȘTI PE SCENELE LUMII
- EPOCA DE PIATRĂ ÎN SECOLUL XX

La IPROCHIM-București se elaborează proiectele de execuție pentru noua uzină de lacuri și cernelor „Policolor” din Capitală. În fața machetei viltoarei întreprinderi Foto: A. Cartoian

treccrea socialistă să depășească sarcinile de plan pe 1966 cu:

- 2 000 000 lei la producția globală;
- 2 000 000 lei la producția marfă;
- 15 000 kg fire de calitate A, pe baza economisirii materiei prime, prin compunerea și folosirea cu chibzuință a amestecului de bumbac puf;

(Continuare în pag. a V-a)

107 ani de la Unirea Principatelor Române

POPORUL ÎNSUȘI A FĂURIT UNIREA

Prof. N. ADĂNILOAI

„Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că e actul său individual... Unirea e actul energetic al întregii națiuni române... și de aceea, domnilor, nici chiar domnitorului (Alexandru Ioan Cuza — n.n.) dar încă unui simplu particular nu-i recunosc și nici nu-i voi da vreedată dreptul acesta de a zice că el a făcut singur unirea. Nu, domnitor, unirea națiunea a făcut-o!”

În cuvintele rostite de fruntașul unionist și marele patriot Mihail Kogălniceanu, în ședința Camerei din 9 februarie 1863, și-a găsit o foarte sugestivă caracterizare rolul hotărîtor pe care l-au avut masele în înfăptuirea istoricului act de la 24 ianuarie 1859. Rezultat firesc al unui îndelungat proces istoric care s-a maturizat în condițiile destrămării orînduirii feudale, ale începuturilor capitalismului și formării națiunii române, Unirea a devenit realitate cînd ideea conștiinței unității naționale a cuprins masele largi populare.

Încă în timpul revoluției de la 1848, și mai ales în deceniul următor, Unirea a devenit problema centrală în viața social-politică a celor două Principate românești. În „Dorințele partidei naționale din Moldova”, document redactat de M. Kogălniceanu în august 1848, se sublinia că Unirea Principatelor Române reprezintă „cheia bolței fără care s-ar prăbuși tot edificul național”. Aproape în același timp (iunie 1848) în articolul-program al primului număr al publicației „Poporul suveran”, redactat de D. Bolintineanu, se arăta că

ziarul se va ridica cu energie contra tiraniei și va avea ca țintă „unirea provinciilor române și tot ce va putea duce România la fericire și mîrire”. Masele populare din Transilvania, în adunarea de la Blaj, din mai 1848, prin cunoscutul strigăt: „Vrem să ne unim cu țara”, revendicau și ele unirea cu frații lor de peste Carpați. Se poate considera pe drept cuvînt că întregul popor român dorea să se unească într-un singur stat național. Condițiile istorice nefiind favorabile unirii simultane a celor trei țări române, statul nostru național avea să se formeze treptat, primul pas pe această cale fiind unirea Moldovei și Munteniei.

Diferitele forțe sociale care acționau pentru Unirea Principatelor Române, în funcție de interesele sociale, de clasă, aveau concepții diferite în ce privește conținutul și caracterul Unirii. Burghesia, clasă tină, în formare, era interesată în realizarea Unirii, căci aceasta usura dezvoltarea industriei și comerțului — prin asigurarea pieței interne, îi deschidea perspectiva de a dobîndi o poziție preponderentă în viața politică a noului stat național. Elementele avansate, animată de sentimente patriotice și de idei progresiste, preconizau, o dată cu Unirea, și înfăptuirea unor reforme social-economice cu caracter burghez-democratic (în primul rînd reforma agrară) care

să asigure dezvoltarea și modernizarea statului național român. Dintr-aceste elemente înaintate, în primele rînduri ale luptei pentru Unire s-au situat Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Al. I. Cuza, Costache Negri, Vasile Mălinescu, C. A. Rosetti, D. Bolintineanu, Cezar Bolliac etc.

O mare parte a boierimii interesată în dezvoltarea comerțului cu cereale se pronunța și ea în favoarea Unirii. Teama că mișcarea națională de masă ar putea să pună în primejdie privilegiile lor de clasă, i-a făcut însă pe unii dintre marii boieri să se opună Unirii și să colaboreze cu puterile străine potrivnice acesteia.

Forța motrice principală în lupta pentru Unire au constituit-o masele largi populare de la orașe și sate, care au acționat cu energie pentru înfăptuirea ei. În concepția maselor, ideea Unirii Principatelor avea un larg conținut; ele vedeau în Unire, odată cu realizarea arzătoarelor năzuințe a fărâșirii statului național, un pas hotărîtor spre împlinirea aspirațiilor

lor de dreptate socială. Tără-nimea, clasa cea mai oropsită, lega de Unire nădejdiile ei de a se elibera din jugul strivitor al clăcii, de a redeveni stăpîni a pămîntului care-i fusese răpit de boierii de-a lungul veacurilor. Masele muncitoare ale populației orășenești — lucrătorii, meșteșugarii, precum și alte pături de țirgoveți, mici comercianți și negustori — concepeau actul Unirii ca punct de plecare pentru înlăturarea privilegiilor feudale și cucerirea unor drepturi și libertăți democratice.

Atitudinea claselor și păturilor sociale s-a concretizat în cursul luptei pentru Unire în diferite acțiuni consemnate aproape zilnic în documentele istorice.

După Congresul de la Paris — unde se hotărîse ca poporul român să fie consultat în privința Unirii, prin convocarea unor adunări numite Divanuri ad-hoc — în ambele Principate s-a intensificat mișcarea unionistă. La sfîrșitul lunii mai 1856, unioniștii moldoveni în frunte cu M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, C. Negri ș.a. au înființat la Iași o „Societate a Unirii”, condusă de un comitet, care își luă sarcina ca prin

(Continuare în pag. a II-a)

SCRISOARE DIN HAGA

U-650 în peisajul olandez

Este bine cunoscută lupta acerbă pe care olandezii sînt nevoiți s-o ducă pentru fiecare pedec de pămînt pe care vor să-l ferească de imperiul apelor. Dîguri lungi de zeci de kilometri se opun forței valurilor din Marea Nordului, alele apelor rîurilor Maas, Waal, Lek, care inundă anual mii de hectare. Deodată acestui fapt peisajul olandez prezintă o caracteristică deosebită: mii de canale — mici și mari — străbat țara în lung și lat, servind la transport și irigația terenurilor agricole. Ca urmare, chiar și de pe suprafețele proaspăt recuperate de sub sîmpinirea apelor se obțin, într-un an sau doi, recolte mari.

Interesele gazețoșii care mă purlau pe aceste meleaguri mi-au oferit prilejul de a face cunoștință mai îndepoarte cu hărnicia fermierilor olandezi. Vizitarea fermei din regiunea Limburg, în sud-estul Olandei, lăuna fiind ușoară, pe timp se fac de zor pregătirile necesare noului agricultor. La un moment dat, în fața un tractor mare, roșu, înainta spre noi lîind un adînc canal de irigație. Am recunoscut cu satisfacție tractorul „U-650” „Made in Romania”. Era proprietatea fermierului V. Enckevooort Sevehum. „Mai dejin — ne-a spus el ulterior — trei tractoare „Ford” americane și un tractor englez, dar de acesta sînt cel mai mulțumit; intenționez chiar, cînd va sosi noul lot, să mai cumpăr unul”. După această telegrafică declarație am finit cu tot dinadinsul să aflu alle amănunte.

Am făcut cunoștință cu tractorarele românești la Salonul mondial de mașini agricole de la Paris — ne spune interlocutorul. De la bun început vreau să precizez că forma și, mai ales, caracteristicile sale tehnice au atras mulți specialiști în jurul lor. — Atunci ați comandat primele bucăți? — Nu. Vedeti, noi, importatorii de mașini agricole fimem seama de exigențele cumpărătorilor.

Ion MICLEA

(Continuare în pag. a VI-a)

PAGINA A II-A

CRONICA UNIRII

Vînătoare organizată pentru șefii misiunilor diplomatice acreditate la București

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a invitat pe șefii misiunilor diplomatice acreditate la București la o vînătoare, care a avut loc în zilele de 15 și 16 ianuarie la Chișineu-Criș, regiunea Crișana.

Din partea corpului diplomatic au luat parte: A. C. Argyropoulos, ambasadorul Greciei, decanul corpului diplomatic; M. Y. Menendez, ambasadorul Republicii Cuba; M. J. Salomies, ambasadorul Finlandei; Togoočin Ghenden, ambasadorul R. P. Mongole; Gheorghii Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria; Honoré Cambier, ambasadorul Belgiei; Jean Louis Pons, ambasadorul Franței; Khamphan Pan-nya, ambasadorul Laosului; O. G. Bjurström, ambasadorul Suediei; Niccolò Moscato, ambasadorul Italiei; g-ral S. Atmadinata, ambasadorul Indoneziei; Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane; L. Ch.

Glass, ambasadorul Marii Britanii; Iaksa Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia; M. Shaqat, ambasadorul Pakistanului; Measeth Calmerom, ambasadorul Cambodgiei; Richard Davis, ambasadorul S.U.A.; C. A. Dubois, ambasadorul Elveției; J. B. Haverkorn, ministrul Olandei; Svi Ayalon, ministrul Israelului; Alberto Guani, însărcinatul cu afaceri a. i. al Uruguayului; Jaime Couits, însărcinatul cu afaceri a. i. al Republicii Chile; Argun Coban, însărcinatul cu afaceri a. i. al Turciei; Van Tun, însărcinatul cu afaceri a. i. al R. P. Chineze; V. S. Silk, consilierul ambasadei U.R.S.S.; Rian Gion Riân, prim-secretar al ambasadei R. P. D. Coreene.

Au participat, de asemenea, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și Eduard Mezinescu, adjunct al ministrului afacerilor externe. (Agerpres)

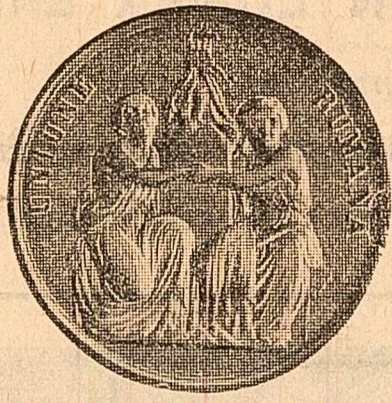
MORAVURI

PROF-TORUL

Ion BAIEȘU

La început, individul mă tenia înșel pentru o schiță salinică. Una în care să-l desființez. Îmi trebuia însă o metaforă. Am căutat-o o zi, două, trei, dar nu-mi venea. Nerăbdător, am început să-i înșir într-o schemă componentele scheletului său moral. În clipa următoare mi-am dat seama că nu pot să mai aștept, că nu am dreptul. O metaforă vine greu, durează. În al doilea gust, să-mi no în serios, să-și închipuie că-mi arde de glumă.

CRONICĂ UNIRII

La mijlocul secolului al XIX-lea, Unirea devenise o problemă centrală în viața social-politică a Principatelor Române, înăptuirea ei — o necesitate imperioasă impusă de condițiile dezvoltării societății noastre. Ideea Unirii Țării Românești cu Moldova, a tăturii unei stat național unit și independent, îmbrățișată cu căldură de munteni, moldoveni și transilvăneni, a cuprins masele largi. Ea a fost fundamentată multilateral, cu bogate argumente, în scrierile patrioților, ale spiritelor luminate ale vremii. Redăm mai jos câteva extrase și lacsimile din aceste scrieri.

Expresia voinței naționale

Aceeași limbă...

„Limba elementul Romei... care o vorbim toți, e una și aceeași... chemarea noastră e numai de a-l da unitatea formei, de a o curăți și de a o spăla mai veros ca aurul, căci din ea e sufletul națiunii, e canalul prin care se scurge cultura în trupul național, în popor.”
(Din V. A. Urechie, „Actele și serbarea națională a înălțării Societății pentru gramatică și glosariul limbii române” București, 1867, p. 43-44.)

„Unirea și unirea națională sînt bunuri mari, importante și însușitoare, care nu cer mai mult decît voința tare de a fi și a rămîne un singur popor, frați vorbitori ai unei limbi pătrunse de străbuni și vecuri, toți filii ai unui popor păzitor de legile morale, înălțător de libertatea patriei...”
(Din articolul „Naționalitatea” scris de G. Bariț la 1844 apărut în „Foaie pentru minte, inimă și literatură”, nr. 51.)

...aceeași ființă și aceleași aspirații

„Nici odată un moldovean n-a avut nevoie a se mai împămînteni prin forme cînd trecea la munteni; nici odată un munten n-a avut nevoie a se mai împămînteni prin forme cînd a trecut la moldoveni. A trecut dintr-o țară într-alta cînd a vrut. A luat serviciuri publice unde a putut, s-a însurat unde și-a găsit, a devenit proprietar și s-a bucurat de drepturile de cetățean unde i-a plăcut. Puține familii de moldoveni care s-au născut în țara moldoveană, puține familii de moldoveni care s-au născut în țara muntenilor. Literatura moldovenească este a Moldovei; literatura moldovenească este a muntenilor. Drepturi, obiceiuri, limbă sînt aceleași între aceste două surori născute în aceeași zi, din aceeași mamă.”
(Din ziarul „Seculul”. Anul I, nr. 29, din 18 aprilie 1857.)

...aceiași neam...

„Nu numai în pînă, în limbă, ci și în aceea a teritorului, este absolutamente imposibil de a trage o linie de demarcație între moldoveni și munteni. Să fie care această ca pînă în respectul Transilvaniei?... Dar toți moldovenii nu sînt ei oare nește transilvăneni? Toți muntenii nu sînt ei oare de asemenea nește transilvăneni veniți de pe șesul Făgărașului? Mai pe scurt, moldovenii și muntenii, muntenii sînt moldoveni, moldovenii și muntenii sînt transilvăneni, transilvănenii sînt moldoveni și munteni — iată singurul aspect adevărat și posibil al acestui majestuos tablou...”
„Luna în privirea că dorința cea mai mare, cea mai generală, cea hrînită de toate generațiile trecute, aceea care este sufletul generației actuale, aceea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este Unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legiuită și neapărată...”
(Din „Românul”, An. XI, duminică, 6 august 1867.)

Condiție a dezvoltării economice

„Autoritatea unirii e puternică, ca una ce umbrește și dezvoltă proprietatea, comerțul, industria, profesiunile libere și partea religioasă, cu-n cuvînt elementele întregi de viață ale unei țări.”
(Din „Deslușiri asupra celor patru Baze din programa națională” ale Comitetului Central al Unirii din București, publicate în ziarul „Concordia”, Anul I, nr. 16, stabilită 30 martie 1857.)

„Cinci milioane de locuitori legați prin rudenie de sînge și naționalitate vor putea avea o armie destul de puternică spre a-și apăra teritoriul lor de năvălirile din afară. Vor putea redica cetăți pe malurile Dunării, porți pe țărmii Mării Negre... Drumurile de fer vor putea percurge în lat și în lung în aceste Principate; rîurile se vor canaliza și comerțul, viața unui stat, se va dezvolta; astfel aceste țări vor putea să-și ia locul între celelalte state ale Europei civilizate.”
„Prin această avuție va crește și prin avuție puterea statului se va mări. Țara românească va fi respectată în afară și reprezentată la curțile Europene, așa cum merită; iară românul departe de a mai călca pe țărmuri streine, ca pînă acum, cu fruntea umilită, el va putea-o ține în sus și zice cu mîndrie, „Acum am și eu o patrie ce merită să-i poartă numele.”
(Din ziarul „Timpul”. Anul I, nr. 24, din 11 martie 1857.)

Facsimile din ziare ale vremii cuprinzînd articole ce pledau pentru Unire

Premiză a progresului social

„Adevăratele mîși ale spiritelor de elită, la neamul Românesc, este întemeierea naționalității. Naționalitatea este sîrguțiv de unde se scurge toate libertățile. Cea dintîi libertate este libertatea nației, ea se câștigă numai prin întemeierea naționalității. Fără dinșua, libertățile sociale sînt iluzorii... Unirea definitivă a ambelor țări trebuie să ne procure înainte de toate...”
(Din ziarul „Dimbovița”, anul II, nr. 2 din 21 octombrie 1859, p. 1.)

„Unirea Principatelor naționale, adică, chezășuirea materială pozitivă a drepturilor noastre politice. Numai prin unire putem ajunge la stabilitate, putere și fărîș, și astfel vom putea face a se respecta drepturile din afară și din intru ale țerei.”
(Din „Deslușiri asupra celor patru Baze din programa națională” ale Comitetului Central al Unirii din București, publicate în ziarul „Concordia”, Anul I, nr. 16 stabilită 30 martie 1857.)

„Dorințele partidei naționale din Moldova în Anul 1848 în Principatele române” august 1848.)

O existență independentă

„Atunci cînd două mîri grupe de patru milioane și de trei milioane și jumătate de români — adică cei din Moldova și Țara Românească, pe de o parte, și din Transilvania, pe de alta — vor fi loaliți... România noastră va exista deci!”
(N. Bălcescu, Opre, vol. IV, „Corespondență”, ed. G. Zane, București, Editura Academiei, 1964, p. 274.)

„România toată, această mare familie de frați, nu poate fi fericită, nu poate fi tare și puternică decît numai prin unire; prin unire numai vom alcătui un stele mereu care să fie considerat între celelalte state libere... Da, unii, numai unii România va înflori; atunci nici o putere nu va fi periculoasă, toate facultățile se vor dezvolta și vor contribui la fericirea patriei comune...”
(Din „Pruncul Român”, nr. 13, în „Anul 1848 în Principatele Române”, vol. II, p. 484.)

„Pe lângă toate aceste radicale instituții, singurele care ne pot regenera patria, apoi partida națională mai propune una, ca cunună tuturor, ca cheia bolții, fără care s'ar prăbuși tot edificiul național: aceasta este Unirea Moldovei cu Țara Românească, pe temelul puncturilor de mai sus, și care se vor putea modifica de către Adunarea obștească constituantă a ambelor țări, unite; o unire, dorită de vecuri de toți românii cei mai însemnați, ai amînduror Principatelor, o unire pe care, după spiritul timpurilor, cu armele în mînă au vroit să o săvîrșesc Ștefan cel Mare și Michail Viteazul, carele și ajunse a se intitulă: Cu mila lui Dumnezeu, Domn al Terții Românești, al Moldovei și al Ardealului. Prejudecele veacului și intrigile străjînului pînă acum a stăvilii această unire. Astăzi însă, împrejurările sînt mai favorabile ca să putem realiza ceea ce strămoșii noștri le-a fost cu puțință numai de a dori.”

„Intrunirea Principatelor nu are trebuință de explicare, de comentarii! Ea nu are trebuință de a fi înțeleasă, căci ea e simplă. Intrunirea e o trebuință națională, instinctivă, pe care un Român o simte curgînd împreună cu sîngele prin venele sale, o sughe cu laptele sîmul mamei sale, o respiră cu aerul țerei sale, o gustă cu rodiurile țerei sale, o vede în curgerea apelor Patriei sale, o privește în configurația terenului său. Un român nu are trebuință să explice, să înțeleagă intrunirea; el trebuie să o voteze cu ochii închiși, și o doarească ca pînă din toate zilele, ca manea din ceruri. Intrunirea! Dar eată tot ce Românul poate dori! Intrunescă-se Principatele Române, și noi vom avea toate celelalte! Înca o dată intrunescă-se Principatele Române, și viitorul e al nostru.”
(Din ziarul „Zimbru”, Anul IV, nr. 132, Iași, Miercuri, 20 iunie 1856.)

(Urmare din pag. 1)

În Moldova, din dispoziția esamacamului reacionar N. Vogoride, autoritățile amenințau pe locuitorii că „de vor pomeni măcar cuvîntul de unire au să se ducă acolo unde n-au să mai vadă soarele”. Ziarele unioniste au fost suspendate, înfrunzite de asemenea, s-a interzis să se cite „Hora Unirii”, scrisă și publicată în 1856 de V. Alecsandri în ziarul „Steaua Dunării”. Toate acestea au culminat cu încercarea de a falsifica alegerile.

Teroarea și abuzurile s-au dovedit însă neputincioase în fața voinței de luptă a maselor. Delegații țărănilor clăcași din Tecuci au respins candidatul antiunionist ce le fusese impus și s-au declarat pentru Unire; la Vaslui, opunerea lor a fost atât de vie, încît autoritățile au fost silit să-i izgonească pe sătești cu forța armată din localul cîrmuirii și chiar din oraș.

Cînd, ca urmare a situației create, comisarul Franței, Talleyrand - Périgord s-a deplasat în Moldova, a fost întîmpinat de mii de locuitori, care l-au exprimat dorința de Unire, arătînd actele arbitrate ale caimacamului. Comisarul Sardiniei a fost de asemenea întîmpinat la Iași de mii de manifestanți cu steagurile tricolore.

Datorită presiunii maselor largi populare și sprijinului diplomatic al puterilor europene favorabile Unirii, alegerile sînt falsificate din Moldova au fost anulate. Noile alegeri din Moldova, ca și cele din Țara Românească, au trimis în Divanuri o covîrșitoare majoritate unionistă.

Divanurile ad-hoc din ambele Principate, deși unioniste, erau departe de a reflecta proporțional diferitele clase ale societății române. Majoritatea o constituiau reprezentanții burghezii și ai boierimii. Pentru prima dată în istoria noastră, participau, însă, la asemenea adunări și reprezentanți ai țărănimii — cîte un ales din fiecare județ. După ce Divanurile, într-o atmosferă de mare însuflețire, s-au pronunțat pentru unirea celor două Principate într-un singur stat, deputații țărănimii și-au rostit rîspicat revendicările lor proprii. Astfel, deputații sătești din Moldova, sprijiniți de unii intelectuali, au deschis discuția în problema agrară prin cunoscuta jalmă sau propunere, al cărei prim-semnatar este clăcașul Ioan Roată din Putna. Țărănimii a-

vălă în jalmă: „Pînă în ziua de astăzi toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse și noi mai nic de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit; ...cî noi biruri de oaste numai noi am dat; ...boierescuri, zile de meremet numai noi am îndeplinit; ...pîine neagră și amară vatădă cu lacrimi numai noi am mîncat... Apoi, sus-pînă, dîruirea noastră de toate zilele dorința cea mai mare... este căderea boierescului, ...vroim să scăpăm, vroim să ne răscumărăm din robia în care sîntem... să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țară.”

Cereri asemănătoare ale țărănimii s-au făcut auzite și în Divanul de la București, mai ales prin glasul deputatului clăcaș Țăneasa Constantin: „...astăzi nu numai noi românii, ci lumii întregi

POPORUL ÎNSUȘI A FĂURIT UNIREA

este cunoscut cît de rău e întocmită această țară și cît de apăsător este poporul ei... Noi, românii, țărani plîngeri, am suferit și suferim mai dureros de nedreptatea legilor și a așezămintelor ce sînt astăzi în țara noastră.”

La sfîrșitul anului 1857, Turcia a dizolvat ambele Divanuri. Deși poporul nostru se pronunțase ferm pentru Unire, opoziția Turciei și Austriei a făcut ca la Conferința de la Paris a reprezentanților puterilor europene să nu se admită decît o unire parțială a Principatelor, fiecare urmînd să-și aleagă cîte un domnitor, o adunare și un guvern separat.

În aceste condiții, pentru poporul român a devenit tot mai limpede că numai prin acțiuni hotărîte care interne și nu prin bunăvoința guvernelor străine își va putea făuri statul său unitar, național. În ciuda opozițiilor de tot felul din partea caimacacilor numiți de Poartă, a măsurilor drastice împotriva activității unioniste, în toată perioada premergătoare alegerii din Divanurile care aveau să-și desemneze pe domni, acțiunile maselor au crescut în amploare.

În Moldova, deputații din parti-

da națională au folosit atît presiunea maselor de alegători, veniți la Iași din diferite ținuturi, cît și contradicțiile din rîndul moșierimii conservatoare, spre a asigura, la 5 ianuarie 1859, alegerea lui Al. I. Cuza — revoluționar pașoptist și luptător înflăcărat pentru cauza Unirii. Cuza a fost proclamat domn — cum relatează un contemporan — în uralele deputaților unioniști și „a mai multor zeci de mii de oameni care umpleau tribunele publice, coridoarele și curtea palatului”. „Masa de purpură din torțe și pancardă alegorică luminată, străbătute străle strigînd „Țriască domnului!”

După alegerea din Moldova, privirile patrioților unioniști, ale întregului popor român s-au ațintit spre capitala Munteniei. În adunarea Țării Românești, din cauza ingerințelor electorale, pătrunseser o majoritate reacționară, partizană a fostului domnitor Bibescu, pe care voia să-l realegă, avînd de partea ei guvernul, administrația și oștirea. În schimb, minoritatea progresistă (partida națională) avea de partea ei masele populare orașenești și sătești.

Cu toate măsurile represive, ordonate de cămăcămie la 22 ianuarie, în momentul cînd s-a deschis Adunarea, o însemă mulțime: meseriași, lucrători, mici comercianți și țărani din preajma Capitalei, se adunase pe dealul Mitropoliei. Porțile păzite de trupe au fost luate cu asalt, mulțimea pătrunzînd în curtea clădirii unde se ținea Adunarea.

„Poporul — relatează martorul ocular N. T. Orășanu — nu mai prezenta o adunătură de oameni, ci o mare vie ale cărei valuri abia se puteau mișca și care amenințau să năvălească pe uși și pe ferestre în Cameră ca să-și susțină drepturile și principiul său.”

La 23 ianuarie cămăcămia a adus noi forțe militare în fața Adunării, iar deputații unioniști, pentru a scăpa de presiunea batoanelor, au făcut apel la masele populare. Îndată s'auvul de țirgoveți și țărani, în strigăte de „Țriască libertatea!”, înghesuind mereu armata (din care o parte se lăsase dezarmată), a ajuns la ușile Adunării pe care le-a deschis cu forța. Orășanu, care era în frunte, strigă deputaților: „Go-

niți oștirea, domnilor, sau nu mai răspundem de viața d-voastră!”

Intrucît alegerea lui Cuza și pe tronul Țării Românești era, în conjunctura creată, singura soluție care — ocoldind stipulațiile Convenției — putea duce la Unirea Principatelor, partida națională a propus la 24 ianuarie alegerea domnitorului Moldovei. Pentru orice eventualitate, mulțimea de orașeni și țărani s-a organizat în două mari grupuri: unul a rămas pe dealul Mitropoliei, iar altul pe cîmpia Filaretului, așteptînd acolo semnalul în privința atitudinii conservatorilor. Presiunea maselor a silit pe deputații conservatori să accepte înlocuirea lui Al. I. Cuza cu un alt domnitor. Consutul austriac arăta că deputații conservatori l-au votat pe Cuza de teama „că nu vor părăsi în viață sala de ședințe dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire”.

Prin alegerea aceluiași domnitor în cele două țări române, istoricul act al Unirii era îndeplinit. Deși mii de țărani și orașeni n-au fost reprezentați în mod oficial în Adunare, prezența lor s-a făcut hotărîtor simțită și din afara zidurilor Camerei, a influențat deciziunile și i-a determinat pe deputați să țină seama de voința și aspirațiile lor.

Vestea îndeotei alegerii a lui Cuza a stîrnit un val uriaș de bucurie și entuziasm în masele populare. Un contemporan povestește că în acele clipe „tot Bucureștii era în picioare, de la Filaret și dealul Mitropoliei pînă la Băneasa” și că din piepturile tuturor răsunau strigătele „Țriască Unirea!”, „Țriască Voia Cuza!”, „Țriască România noastră și nedespărțită!”

Înfașurarea actului de la 24 ianuarie 1859 a fost salutăată de burghezii, țărănimii și intelectualiții din Transilvania. Ziarele „Gazeta Transilvaniei” și alte ziare transilvăneni au publicat ample relații asupra împrejurărilor alegerii lui Al. I. Cuza, asupra entuziasmului maselor și importanței Unirii Principatelor. După 24 ianuarie — în pofida interdicțiilor autorităților habsburgice — atracția tinărului stat național a sporit mereu. Căbiratul Al. Papiu Ilarian scria pe bună dreptate că „românii din Transilvania numai la Principate privesc”.

Prin actul marelui de la 24 ianuarie 1859, poporul român a pus țărilor europene în fața unui fapt împlinit, pe care au fost nevoite să-l accepte: în geografia politică a Europei apăruese numele unui nou stat — numele patriei noastre scumbe — România. Încăodată, ca de atîtea alte ori în decursul istoriei, poporul român s-a afirmat ca făuritor al propriei sale istorii.

În dezbaterile adunărilor generale ale cooperativei agricole:

- Proiectul de statut al cooperativei agricole
- Proiectele de statut ale uniunilor cooperatiste și casei de pensii a operatorilor
- Darea de seamă asupra activității din anul 1965
- Planul de producție și financiar pe 1966

tract, cooperativa noastră a realizat 6 348 000 lei. Aceasta a făcut cu puțință să crească retribuțiile în bani a operatorilor. Succesele obținute în sprijinirea producției se datorează preocupării pentru alocarea, an de an, a unor fonduri sporite pentru acumulări și orientarea investițiilor spre acțiuni cu eficiență economică maximă. Cu toții ne-am convins că este în interesul cooperativei și al fiecăruia dintre membrii ei ca fondul de acumulare să crească mereu, să existe un raport cât mai rațional între acest fond și cel de consum, care să permită reproducerea și dezvoltarea. Pe lângă acestea, în anul 1964, averea obținută a crescut cu aproape 2 milioane lei. Ea s-a reflectat puternic în sporirea veniturilor bănești care au ajuns la 6 700 000 lei.

Dacă vom înlătura neajunsurile vom merge și mai repede înainte

Referindu-se la rezultatele obținute, atât darea de seamă, cât și mulți operatori au arătat posibilitățile mari pe care le are cooperativa pentru sporirea producției agricole. Planul de producție și financiar pe 1966 reflectă acest lucru. În scopul folosirii mai bune a pământului și sporirii recoltei la hectar s-a prevăzut irigarea a 200 ha cu legume și plante furajere. Suprafața ocupată cu grâu va crește, iar pentru producerea nutrețurilor valoroase și în cantități sporite se prevede extinderea cultivării lucernei pe 104 ha, din care 84 în regim irigat; se va urmări creșterea procentului de vaci față de totalul taurinelor și creșterea producției de lapte.

Pentru realizarea sarcinilor de plan pe acest an, adunarea generală a aprobat și un plan de măsuri tehnico-organizatorice, care prevede în amănunt sarcini precise pentru fiecare brigadă și echipă. Problemele puse în discuție au fost larg dezbătute de către membrii cooperativei agricole de producție din Lupșanu.

„Datorită muncii neobosite a membrilor cooperativei și sprijinului acordat de stat în tractorare și mașini agricole, în grășămintă și îndrumare tehnică, spunea Gheorghe Dumitru, am obținut recolte bune. Există însă diferențe mari de recolte de la o brigadă la alta și chiar între diferitele echipe.

Brigada pe care o conduc a realizat cea mai mare recoltă de porumb la hectar — 3 270 kg. Echipele lui Dumitru Anghel și Dumitru Dinu au obținut chiar peste 3 400 kg la hectar. Și nu e nici un secret: fiecare lucrare am făcut-o la timp și de bună calitate. Dar față de condițiile pe care le avem, nu ne putem declara mulțumiți. Există diferențe mari de recolte chiar între diferitele echipe din brigadă. Cauzele trebuie căutate în modul diferit de executare a lucrărilor, timpul în care se aplică. Bineînțeles, toate acestea sînt hotărâte de felul cum este organizată munca în brigadă, de modul cum își fac datoria brigadierii și șefii de echipă.

De aceea încă de pe acum trebuie luate măsuri temeinic în vederea organizării muncii.

În adunarea s-a subliniat că principala grijă trebuie să fie aplicarea în treburile complexe de măsură agrotehnică care asigură obținerea unor recolte mari. „Faptul că există diferențe mari de recoltă, arată ing. Grigore Scurtu, dovedește rezerve care există în ce privește sporirea producției și faptul că nu toate brigăzile respectă agrotehnica.

În darea de seamă au fost arătate succesele și greutățile din sectorul zootehnic. „Ne mîndrim cu realizările obținute, spunea Gheorghe Panait. Avem cirezi de vaci, turme de oi, crescătorii de porci și păsări, construcții bune. Constituie o realizare importantă faptul că din sectorul zootehnic s-a realizat un venit de 1 133 000 lei, cu 29 000 lei mai mult decît era prevăzut. Avem posibilitatea ca în această ramură de producție să obținem rezultate și mai bune. Veniturile puteau fi și mai mari dacă se realizau prevederile la producția de carne. Principala cauză a neîndeplinirii planului o constituie mortalitatea ridicată a porcii și păsărilor. Avem suficientă experiență ca să înlăturăm toate neajunsurile din anul trecut și, prin măsurile pe care le vom prevedea acum, să asigurăm o zootehnie să aibă o pondere tot mai mare în cadrul producției și al veniturilor cooperativei.

Adeziune deplină la cele trei proiecte de statut Sugestii și propuneri

Cooperatorii din Lupșanu au dezbătut pe larg proiectele de statut ale cooperativei agricole, uniunilor cooperatiste și Casei de pensii. Ei și-au exprimat adeziunea deplină cu conținutul lor, subliniind însemnătatea deosebită a reglementării prin aceste documente a problemelor de bază ale agriculturii noastre cooperatiste.

„Este foarte bine că în proiectul statutului cooperativei agricole se dă mare atenție cointeresei în muncă a jăranilor cooperatori — cu aceste cuvinte și-a început expunerea tov. Aurel Banu. Nu se poate spune că, la noi, cei harnici nu au fost răspunzători cum se cuvine pentru muncă lor. Din contră, acei cooperatori care au participat cu regularitate la muncă au realizat venituri mari. Dar s-a văzut că însemnătatea are retribuția suplimentară pentru cointeresea cooperativelor la sporirea producției. Anul trecut, în adunarea generală s-a stabilit să introducem retribuția suplimentară. Toți am spus că e o treabă bună. Dar ea s-a aplicat numai la floarea-soarelui. La porumb, cu foaia seceta s-a realizat producția planificată. Președintele nostru ne-a spus că nu se acordă retribuție suplimentară deoarece depășirea pe cooperativă este mică. Dar ce se ascunde în dosul cifrei medii? Recolta diferă de la o brigadă la alta, de la o echipă la alta. Brigada I, condusă de Dumitru R. Gheorghie, a realizat 3 270 kg la ha, în timp ce brigada a IV-a, condusă de Ion Anghel — numai 2 699 kg. Tocmai că au fost condiții grele, hărnicia și priceperea celor din brigada I trebuiau să fie laude. Consiliul de conducere a

creștut. Pentru acest an lucrurile trebuie îndreptate. În zootehnie s-au dat ca retribuție suplimentară peste 40 000 lei. La unele ferme s-a aplicat acest stimulent. Dar la lapte s-a prevăzut o producție prea mică — 1 100 litri și de aceea retribuția suplimentară nu a stimulat pe mulțumii. Ei ziceau că planul îl fac ușor. Noul consiliu de conducere trebuie să vegheze mai mult la planificarea producției. Numai în acest fel, această formă de retribuție va fi cu adevărat un stimulent pentru cooperatori. Pentru aceasta cred că e necesar ca în statut să fie mai bine precizate culturile și sectoarele în care să se aplice retribuția suplimentară. Subliniindu-se însemnătatea prevederilor proiectului de statut cu privire la respectarea strictă a principiului democrației cooperative în întreaga viață a cooperativei, în adunare s-a discutat mult despre necesitatea îmbunătățirii muncii consiliului de conducere.

Ca organ executiv al adunării generale, consiliul conduce activitatea cooperativei agricole în intervalul dintre adunările generale. La articolul 32 se subliniază că activitatea pe baza principiului muncii colective și că hotărârile și măsurile ce se adoptă trebuie să fie rezultatul examinării părerilor și propunerilor făcute de membrii consiliului. În anul care a trecut, arăta Vasile Blebea, consiliul de conducere a deslășuit o activitate rodnică. Rezultatele puteau fi și mai bune, dacă întreaga activitate a consiliului de conducere s-ar fi desfășurat pe baza principiului muncii colective. Se mai întâmplă să fie iuate și măsuri de unul singur. Această practică nu este determinată numai de spiritul întreprinzător al președintelui, ci mai ales de inactivitatea unor membri ai consiliului de conducere. Unii dintre ei stau la locul lor cuminte, fără să-și spună o părere, să propună o măsură sau alta. Toți îi cunoaștem pe Nicolae Stoensescu și Marin Năstase. Sînt oameni muncitori, cinștii, prețuși de noi toți, cunosc multe lucruri din activitatea cooperativei noastre. Doar de asta i-am și ales în consiliul de conducere. Dar în ședințele consiliului n-au nicio o părere, preferă să asculte pe președinte sau pe alți membri. Asta nu e bine. Adunarea generală le-a încredințat o mare răspundere și trebuie să dea dovadă că nu s-a înșelat.

„Deoarece sîntem la o adunare atât de importantă — spunea Dumitru Stoensescu — se cade să atragem atenția consiliului de conducere că au fost și cazuri, ce-l drept mai puține, cînd consiliul de conducere nu a respectat hotărârile adunării generale. De fapt au existat și cazuri cînd unii cooperatori, dacă s-a hotărât să se aplice retribuție suplimentară și la porumb, de ce nu s-a respectat? Apoi cu irigațiile. Am cheltuit atîtea zile-muncă cu amenajarea terenurilor și din neglijența consiliului și a conducerei S.M.T. nu s-a irigat nici un hectar, din lipsă de motopompe. Adunarea generală trebuie să coară consiliului de conducere să dea socoteală de întreaga sa activitate și să raporteze cum îndeplinește hotărârile adoptate de conducere.

Ținînd seama de faptul că an de an se extinde mecanizarea lucrărilor, unii cooperatori au propus ca în statut să se prevadă ca tractoriștii care aduc o contribuție mare la realizarea și depășirea producției să fie stimulați.

În ultimii ani, arăta Banu Stolan, cooperativa noastră s-a dezvoltat puternic, dar în activitatea ei s-au ridicat o serie de probleme. Se simțea nevoia creării unor organe proprii de conducere și îndrumare a cooperativei agricole, care, așa cum se arată în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie 1965, să îndeplinească atribuții legate de coordonarea eforturilor cooperativei pentru sporirea producției agricole, de valorificarea acesteia, de rezolvarea unor probleme social-culturale, precum și de mijlocirea relațiilor dintre cooperativele agricole și alte organizații socialiste. Cîte acțiuni în folosul nostru nu se pot întreprinde. De cele mai multe ori o singură cooperativă nu poate face o serie de lucrări, deoarece nu dispune de posibilitățile și forțele necesare. Mai multe cooperative la un loc pot iniția acțiuni de interes comun. Nu mai departe decît amenajările pentru irigații.

De aceea, cu susținerea activă a uniunilor cooperatiste și a aderarea noastră la uniunea raională.

Adunarea generală a cooperativei din Lupșanu a constituit un bun prilej pentru a se analiza felul cum s-a îndeplinit planul pe 1965, și ce trebuie întreprins ca în acest an să se obțină rezultate și mai bune.

Organizarea producției și a muncii pe primul plan

Cooperatorii din satul Gornești, raionul Reghin, au dezbătut temeinic proiectul de statut al cooperativei agricole, al uniunilor cooperatiste și al casei de pensii. În cadrul acesleia adunări s-a discutat darea de seamă pe 1965 și planul de producție și financiar pe acest an. Cu acest prilej au fost subliniate rezultatele bune obținute în anul trecut, rezervele care există pentru sporirea producției. Recolta medie la hectarul de grâu a fost de 2 407 kg, la sfecla de zahăr de 26 700 kg, la porumb de 3 732 kg. De la fiecare vacă furajată s-au obținut peste 2 700 de litri de lapte. Veniturile prevăzute de la cultura în cîmp și din zootehnie au fost depășite cu 105 mii lei. Valoarea unei zile-muncă se ridică la aproape 32 lei. Sarcini bine gândite s-au prevăzut și pentru anul acesta.

În cuvîntul său, cooperatorul Ștefan Vereș a apreciat acest proiect de statut al cooperativei care se referă la necesitatea organizării în cooperativa agricolă a celorlalte ramuri de producție vegetală și animală care să asigure folosirea cât mai deplină a pământului, a mijloacelor de producție, a forței de muncă și a tuturor rezervei pentru creșterea producției agricole și sporirea veniturilor. „În cooperativa noastră — a arătat el — cultura sfelei de zahăr are o pondere însemnată. De aceea, sînt de

acord cu prevederile din planul de producție de a se mări suprafața cu această cultură. Consiliul de conducere și brigadierii nu trebuie să treacă cu vederea lipsurile constatate în privința calității lucrărilor. În legătură cu aceasta, propun ca

Statutul cooperativei agricole să prevadă sarcini mai precise pentru brigadierii și șefii de echipă în ce privește răspunderea de a urmări calitatea lucrărilor și realizarea producției prevăzute.

Biro Francisc, vorbind despre aplicarea retribuției suplimentare, a scos în evidență faptul că, aceasta, în majoritatea cazurilor, a constituit un stimulent puternic pentru sporirea calitativă și cantitativă a producției. „Din păcate însă — a arătat el — consiliul de conducere nu întotdeauna a creat condiții optime pentru aplicarea acestui stimulent. Brigadierii a IV-a, din care fac și eu parte, i s-a reparat, în mare parte, terenuri de slabă calitate, în comparație cu celelalte brigăzi. Normal era ca și planificarea producției să se fi făcut diferențiat.

Ar fi bine ca în statut să se precizeze ca repararea sarcinilor de plan pe brigăzi să se facă diferențiat, fiindu-se seama de natura terenului, de mijloacele de producție și forța de muncă din brigadă”.

Subliniind importanța creșterii animalelor și necesitatea ca această ramură să aibă o pondere mai mare în ansamblul producției, participanții la discuții au arătat necesitatea gospodăririi mai chibzute a furajelor.

„Faptul că nu s-a trecut din timp la recoltatul fibroaselor și la uscarea lor în condiții bune, a adus serioase prejudicii cooperativei — a spus Ioan Maloș. Din cauza tărgănișilor la recoltatul lucernei s-au executat numai 4 coase în loc de 5. Și la fînțele naturale s-a întârziat cu recoltatul. În felul acesta am pierdut cantități mari de fîn. Propun ca în viitor, consiliul de conducere să coordoneze mai bine lucrările de transport al fînurilor cu cele ale recoltatului. Este bună prevederea din proiectul de statut că adunarea generală poate hotărî acordarea la recoltarea fînurilor unei părți din producția obținută, fără a se mai aibă pentru aceeași lucrare și zile-muncă.

Propun însă ca în statut această prevedere să fie mai clar și mai precis formulată pentru ca aplicarea ei să nu dea posibilitatea unor greșeli, să nu determine risipi. Adunarea a adoptat un plan de măsuri care cuprinde prevederi privind organizarea judicioasă a muncii, în scopul îndeplinirii planului de producție.

PROPUNERI:

„Răspunderi mai precise în statut brigadierilor și șefilor de echipă în ce privește calitatea lucrărilor”

„Repartizarea diferențiată a sarcinilor de plan pe brigăzi și echipe”

„Noul statut să prevadă cum și de către cine se face normarea muncii”

„Să se precizeze în statut că repartizarea terenului pe brigăzi să aibă la bază lucrările de organizare a teritoriului”

Hărnicia și perseverența își spun cuvîntul

Cooperativa agricolă din Sîntea Mică, regiunea Crișana, are terenuri săraturoase și lăcoșite care, în general, sînt slab productive. Experiența acestei cooperative, ca și a altora din regiune, dovedește că hărnicia și priceperea oamenilor, preocuparea pentru buna organizare a muncii și gospodărirea judicioasă a pământului pot învinge capriciile naturii, pot asigura obținerea unor producții bune și constante la hectar. Acest lucru a ieșit în evidență și cu prilejul recente adunări generale a cooperativei. În 1965 s-au depășit simțitor sarcinile planificate atât la cultura plantelor, cât și în sectorul creșterii animalelor. Aceasta a dat posibilitate cooperativei să valorifice, pe bază de contract, cantități sporite de cereale și produse animale și să realizeze venituri bănești mai mari cu peste 500 000 lei față de prevederi, să ridice valoarea zilei-muncă la aproape 30 de lei.

Luînd în dezbaterile proiectului de statut al cooperativei agricole, adunarea generală a exprimat aprobarea deplină a acestui document de către masa largă de cooperatori. În legătură cu aceasta, cooperatorul Florea Szeghetă spunea:

„Cele cuprinse în proiectul de Statut sînt izvoarele din activitatea de zi cu zi a cooperativei agricole. Vreau să arăt ce mare însemnătate prezintă buna organizare și retribuție a muncii. La noi, atît în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic avem brigăzi puternice, stabile, în fruntea cărora sînt oameni vrednici. Faptul că brigadierii au continuitate în muncă, îndeplinesc această funcție de mai mulți ani, contribuie la calificarea lor, la ridicarea răspunderii personale pentru producție. Este bine că organizația de partid și consiliul de conducere s-au

grijit ca în locurile cheie să fie numiți cei mai harnici și mai pricepuți cooperatori, iar sarcinile de plan să fie repartizate brigăzilor, fiindu-se seama de fertilitatea terenului și mijloacele de lucru. Faptul că s-au organizat echipe pe grupe de familii, rînduite după vecinătate, rudenie, după dorința fiecăruia în parte — așa cum se recomandă și în proiectul de statut — a permis cooperativei să ia parte activă la executarea lucrărilor agricole, iar activitatea brigadierilor și șefilor să fie mult ușurată. Procedînd astfel, terenurile, odinioară zgîrcite, dau recolte bune. Judecînd acum ce am realizat și ce avem de făcut pentru îndeplinirea planului, pe 1966, va trebui să ne organizăm și mai bine munca. În această privință, consiliul de conducere să se preocupe ca terenurile să fie atribuite brigăzilor pe o perioadă de mai mulți ani.

Consider necesar ca articolul 18 din statutul cooperativei agricole să prevadă ca repartizarea suprafețelor de teren brigăzilor, pe o perioadă de mai mulți ani, să aibă la bază lucrările de organizare a teritoriului și să nu se facă schimbări decît în cazuri excepționale”.

Alți vorbitori au ținut să sublinieze discernămintul cu care s-a făcut repartizarea sarcinilor de plan pe brigăzi și echipe, fiindu-se seama de potențialul productiv al terenului. Cîmăra și fîșec, echipele cu soluri mai fertile au primit sarcini de producție mai mari, iar celelalte — mai mici. Procedîndu-se astfel, cooperatorii au fost stimulați să lupte pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor stabilite.

Inginerul agronom Gheorghe Andra a subliniat că măsura luată de consiliul de conducere, aprobată de a-

terii animalelor și necesitatea ca această ramură să aibă o pondere mai mare în ansamblul producției, participanții la discuții au arătat necesitatea gospodăririi mai chibzute a furajelor.

„Faptul că nu s-a trecut din timp la recoltatul fibroaselor și la uscarea lor în condiții bune, a adus serioase prejudicii cooperativei — a spus Ioan Maloș. Din cauza tărgănișilor la recoltatul lucernei s-au executat numai 4 coase în loc de 5. Și la fînțele naturale s-a întârziat cu recoltatul. În felul acesta am pierdut cantități mari de fîn. Propun ca în viitor, consiliul de conducere să coordoneze mai bine lucrările de transport al fînurilor cu cele ale recoltatului. Este bună prevederea din proiectul de statut că adunarea generală poate hotărî acordarea la recoltarea fînurilor unei părți din producția obținută, fără a se mai aibă pentru aceeași lucrare și zile-muncă.

Propun însă ca în statut această prevedere să fie mai clar și mai precis formulată pentru ca aplicarea ei să nu dea posibilitatea unor greșeli, să nu determine risipi. Adunarea a adoptat un plan de măsuri care cuprinde prevederi privind organizarea judicioasă a muncii, în scopul îndeplinirii planului de producție.

Lorand DEAKI
coresp. „Scinteia”

Înțelepciunea și experiența operatorilor în acțiune

„Să fie mai bine precizate în statut culturile și sectoarele în care se aplică retribuția suplimentară”

„Mecanizatorii să fie stimulați pentru contribuția adusă la depășirea producției prevăzute”

Munca în 1965 a fost fructuoasă

ha, de pe 672 ha. La sfecla de zahăr, producția medie a fost de 20 000 kg; la floarea-soarelui — de 1 912 kg. Eforturile depuse pentru dezvoltarea zootehniei și ridicarea ponderii acestei ramuri în ansamblul producției și veniturilor din agricultură arată prezența acestei cooperative, s-au soldat cu unele rezultate bune. Planul de creștere a numărului de animale a fost realizat și depășit. Cooperativa agricolă are în prezent 504 bovine, dintre care 255 de vaci cu lapte, peste 2 000 de oi, 850 de porci, 110 colonii de albine. Și în ce privește producțiile din acest sector, ele au fost realizate la cele mai

multe specii. La laptele de vacă s-au obținut 2 320 hl față de 1 820, cît a fost planificat, producția de lapte de oaie s-a depășit cu 122 hl, iar la lînă cu 1 131 kg. An de an cooperativa agricolă s-a dezvoltat și s-a întărit din punct de vedere economic și organizatoric. Pentru oglindirea acestui lucru prezentăm cîteva cifre comparative. În 1964 valoarea producției globale era de 6 966 000 lei, iar în anul trecut a ajuns la 11 338 100 lei; valoarea producției mară a fost de 6 421 000 lei, cu peste 2,5 milioane lei mai mare decît în 1964, revenind 2 300 lei la hectar.

Din valorificarea produselor pe bază de con-

PARTICIPANȚI LA DISCUȚII

V. Constantin

Gh. Panait

D. Stoensescu

V. Curea

Teodor MARIAN
Florea CEAUȘESCU

H. GROSU
coresp. „Scinteia”

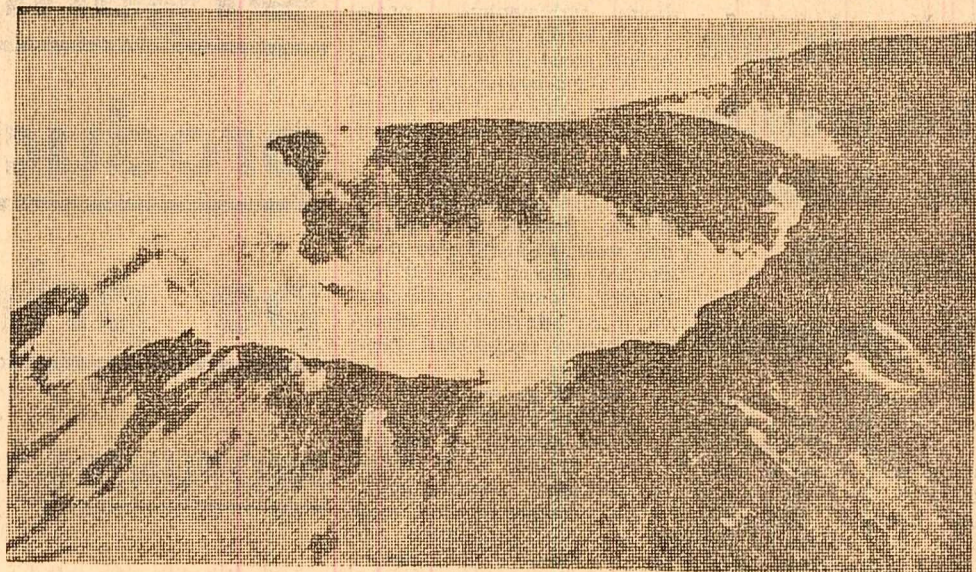
ETNA ERUPE

Interviu telefonic cu vulcanologul Haroun TAZIEFF

● În craterul „fierăriei lui Vulcan” ● Haine de „marțieni” și casca din fibre de sticlă stratificate ● Pot fi prevăzute erupțiile?

După cum s-a anunțat, la 10 ianuarie vulcanul Etna (Sicilia) a început să erupă din nou. În legătură cu aceasta, Institutul de vulcanologie al universității din Catania a comunicat redacției, într-o convorbire telefonică, următoarele: După doi ani de inactivitate aproape absolută, craterul din nord-est al vulcanului Etna a intrat în faza de erupție. Mai întâi, prin jeturi de fum, în ziua de 10 ianuarie, apoi prin materiale incandescente, în ziua de 11 ianuarie. Ritmul exploziilor observate a fost în medie de 30 pe minut, iar materialele lansate au ajuns la înălțimea de 200 metri de la gură craterului. Un vițet puternic și continuu a însoțit exploziile. Craterul central care se menține în formă activă emite doar vapori. Decadentă erupția nu constituie un pericol pentru aezărilor din vecinătate, având mai mult un aspect spectacular. Dacă craterul vulcanului va începe să reverse lavă, situația va deveni alarmantă. Seara, norii emanați de vulcan au o culoare roșietică, ceea ce ar constitui o premisă că este posibilă erupția de lavă.

Redacția s-a adresat, de asemenea, la Paris, cunoscutului vulcanolog Haroun Tazieff, cerându-i să-și spună părerea în legătură cu aceste fenomene. H. Tazieff cercetază cu pasiune de 16 ani activitatea vulcanilor din toate continentele. Contribuția lui deosebită la știința vulcanologiei a fost în repetate rânduri subliniată în publicațiile de specialitate din diferite țări.

Unul din craterele vulcanului

s-au revărsat un milion de metri cubi de lavă!

De obicei, ascensiunea spre vârful muntelui se face pe versantul oriental. Până la 2943 m — la „Plano del Lago”, un pletou compus din vreo zece platforme unghiulare, unde este situat și observatorul vulcanologic — se poate urca cu telefericul. În apropiere de locul acesta se găsește piscul central al Etnei, cu o înălțime de 75 m, deasupra căruia se deschide vastul crater central cu diametrul de aproape 400 m. Pe versanții slab înclinați se află peste 200 de conuri parazite.

— Ce ne puteți relatea despre „contactele” dvs. personale cu Etna?

— Am avut prilejul să vizitez de mai multe ori acest vulcan și chiar să cobor de două sau trei ori în craterele sale. De la o erupție la alta aspectul lor interior se schimbă cu desăvârșire. Uneori ai în fața un zid vertical de înălțimi vertiginose, altele crăterul este în întregime umplut cu lavă și furturile acumulate gazeose. Alături de craterul principal este situat „La bocca nord-est”, un crater mai mic, dar care are

o activitate aproape neîntreruptă, cu numeroase explozii și revărsări de lavă.

Martori oculari ai „miniei” vulcanului

— În 1950 am fost martorul unei erupții a craterului central. Exploziile arătau lava incandescentă și pietrele la peste o mie de metri înălțime. Era un spectacol extraordinar de impresionant, pe care l-am observat de pe flancul superior al muntelui. Mai multe riuri mari de lavă au fost din fisurile, având o lungime de câțiva kilometri, deschise în vârful muntelui. Am ajuns la cîteva zile după erupție și am putut observa fenomene fascinante. Grupul nostru de 15 oameni a petrecut cîteva zile în partea superioară a muntelui, în perioada marii erupții care a început în 1950 și s-a terminat în 1951, după 372 de zile, lăsînd în urma ei și un crater cu diametrul de 800 m.

Am reușit să ajungem aici chiar în timpul acestei erupții. Împreună cu unul dintre colegii mei, prof. Piccolini, de la Universitatea din Brindisi, am înaintat pînă la marginea unui crater. În marea lui plinie lava incandescentă și lichidă fierbea neconținut și la fiecare cîteva secunde jerbe de foc se ridicau iluminînd totul de jur-împrejur. În partea de nord a acestei mari plinii — largă cît plaja unui oraș — exista o stîncă îndărătul căreia ne-am adăpostit și de unde am putut observa acest adăvărat „cazcan al infernului”. După ce a scăzut temperatura, am coborît în plinie. Aici am ajuns la sursa de unde pornise torentul de lavă, lichidă ca apa. Lava e un băzlit topit și vă asigur că măsurîndu-i temperatura am găsit pe scară 1500 grade Celsius. Lava era de culoare roșie-incandescentă și se scurgea cu o viteză de aproximativ 50 km pe oră. Cu această viteză rapidă a coborât muntele și spectacolul era cu totul ieșit din comun, dar noi nu

prea ne puteam bucura de aceasta din cauza căldurii insuportabile degajată de lavă.

Am luat toate măsurile de precauție și am început să coborîm pe partea vestică a acestui torent. În drumul nostru am întâlnit confluența cu un alt torent care, de asemenea, înainta cu mare viteză. Priveliștea celor două riuri de foc era cu totul de neuitat.

Pe măsură ce ne depărțam de sursa torentelor de lavă temperatura era în descreștere. De la o mie de grade, ea scădea pînă la 300—400 grade Celsius, și din această cauză viteză torentului lichid care se învîrtoșea devenea și ea mai mică. Puțin cîte puțin lava începea să se acopere cu pete cenușii. După 5—6 km, incandescenta lavei dispăruse. Totuși, coborîrea continua pînă la satul Milo. Aici era construit un mare pod peste una din văile vulcanului. Din fericire, după ce a distrus podul și cîteva case ale satului, torentul de lavă s-a oprit.

Pericole și precauții

— Vorbești adeseori de pericolele unor astfel de ascensiuni. Ce măsuri de precauție își iau de regulă vulcanologii?

— Este vorba, în primul rînd, de hainele aluminizate care reflectă căldura și ne permit să rămînem timp de cîteva minute într-un mediu a cărui temperatură se ridică pînă la 1200 de grade Celsius. Aspectul lor nu e prea diferit de îmbrăcămintea „marțienilor” din filmele științifico-fantastice. Unul din marile progrese realizate în ultimii ani este casca din fibre de sticlă stratificate. Este rezistentă și totodată foarte ușoară. Spiritul pe umeri, ea ne apără capul și coloana vertebrală de „bombele” lansate în timpul erupțiilor. Încălțămîntea e formată din simpli bocanci de munte cu talpă de cauciuc, ca să nu fie prea grea. Trebuie spus că, datorită căldurii și acizilor, o pe-

reche de bocanci nu rezistă mai mult de... două zile.

Cît de periculoase pot fi erupțiile vulcanului?

— În genere, pericolul co-l prezintă erupțiile Etnei depinde de locul unde se produc. Dacă ele au loc în craterul central sau în partea superioară a muntelui, pericolul e de regulă extrem de redus. Torentele de lavă nu ajung să curgă pînă la regiunea locuitorilor.

Dar se înfîșează uneori ca muntele să se despice la o înălțime cu mult mai mică. În aceste cazuri, lava acoperă regiunea locuitorilor, producînd mari pagube materiale deoarece este absolut imposibil să te opui acestui torent care distruge totul în calea sa.

Oamenii încearcă să pătrundă enigmatelor Terrei

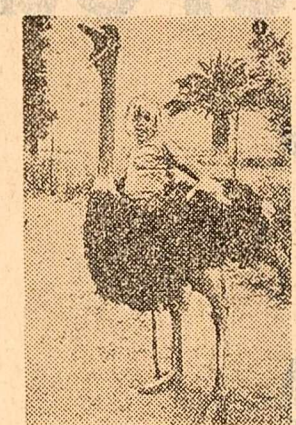
— Pot fi prevăzute erupțiile?

— Una din laturile problemelor ale profesiei noastre de vulcanologie este căutarea — uneori și găsirea — mijloacelor pentru a ocroti pe oameni de pericolele erupțiilor. Rezultatele de ordin practic nu pot fi obținute decît prin studierea aspectelor fizice și chimice ale de complexe ale vulcanismului. Într-o aplica de laboratoare și în zece observații din întreaga lume oamenii încearcă să pătrundă enigmatelor Terrei. Una din dificultățile majore o constituie faptul că erupția nu este, la suprafață, decît produsul final al unor procese care se desfășoară în adîncuri și se găsesc, de fapt, în afara posibilităților noastre actuale de cercetare. Dar chiar și elementele ce sînt greu accesibile. Încearcă numai să luăm mostre din gazele unui crater dez-lăntat! Cum să le măsurăm debitul, presiunile și temperatura? Într-o bună zi vom izbîndi, totuși, să pătrundem chiar în miezul coloanelor care se înalță spre cer ale unei erupții. Nu de ideile ducem lipsă, ci doar de mijloace financiare. După cum se știe, vulcanologia este o știință fără aplicații militare sau strategice. Poate că de aceea i se și acordă credite oficiale extrem de reduse. Totuși, vulcanologii încearcă să pătrundă în lumea labo-ratoarelor, cum numim noi Etna și Stromboli, ne oferim fără pretenții elementele esențiale de studiu: lavele în fuziune și gazele vulcanice.

Institutul internațional de cercetări vulcanologice, recent creat de U.N.E.S.C.O., împreună cu Comitetul italian de cercetări științifice — în urma inițiativelor mele personale — vor construi, curînd, pe Etna, un Observator permanent, care va face observații complete și va putea să prevadă erupțiile.

Interviu realizat de Lucian SACHELARIU

Legenda struțului

Printre băștinășii africani circulă numeroase legende în legătură cu struțul. Într-una din ele se povestește că struțul, în marea lui învingătoare, a vrut să atingă în zbor Soarele. Razele și-au ars însă aripile și struțul a căzut la pămînt. De atunci el nu mai poate zbura. Chiar numele său științific — camelus — derivă de la un vechi mit după care struțul ar proveni din încercarea unei cămile cu o pasăre de desert legendară.

De fapt, struțul este o pasăre cît se poate de „modestă” care se domesticește ușor, fiind ținut pe lingă ferme în locul ciinilor sau ca mijloc de transport pentru copii, cum se vede și în fotografia noastră.

Rechinii — spaima mărilor

Din cele 250 diferite specii de rechinii din mările globului, 90 trăiesc în apele arctice. Mai puțin cunoscut e faptul că majoritatea acestor specii este inofensivă pentru om. Cel mai lung, rechinul „pelicană”, are 15 metri, iar cel mai mic, rechinul-Lucifer, doar 50 de centimetri. Printre cei ce trăiesc în apele dulci e pericolos rechinul „digr”, care atacă și crocodilii. Pentru naufragiați, scafandri și înolțatori imprudenți dușmanul de temut este rechinul „olocan” (6 m).

Un trecut „frământat”

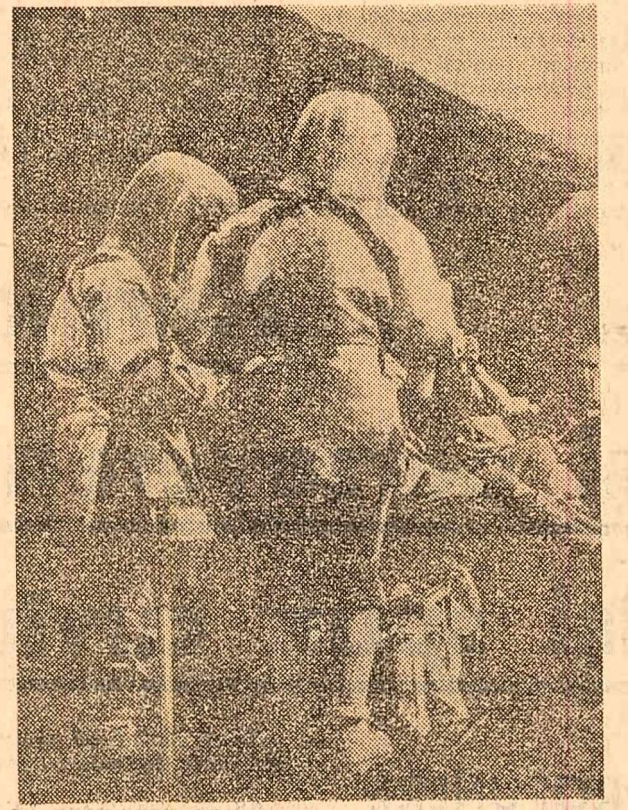
— Alo, Parisul? Domnul Tazieff, în legătură cu actuala erupție a Etnei v-am fi recunoscutori dacă ați împărtăși cititorilor noștri cîte ceva din cunoștințele despre acest vulcan. — Văi încerca cu plăcere să prezint sumarul trecutului „frământat”. Etna este un masiv vulcanic situat pe coasta de nord-vest a insulei Sicilia. Este cel mai mare vulcan activ din Europa și are înălțimea de 3330 m.

Cei vechi credeau că aici era situată „fierăria” zeului Vulcan și a ciclopilor. Poetul grec Pindar a scris că Zeus l-a zdrobit pe gigantul Typhon de muntele Etna. Încă acum 2500 de ani, tătă tuturor vulcanologilor din lume, filozoful materialist grec Empedocle din Agrigenti (sudul Siciliei), a urcat pînă în vârful Etnei pentru a încerca să dea o explicație fenomenelor petracute acolo.

Vulcanul se găsește într-o regiune extrem de populată și foarte fertilă, unde se culeg pînă la cinci recolte pe an. Erupțiile lui fiind atât de frecvente, este posibil de mirare că s-au înregistrat catastrofe umane destul de rare. În realitate, erupțiile s-au soldat cel mai adesea doar cu pagube de ordin material. Ele au distrus de multe ori culturile și pădurile din partea inferioară a vulcanului — pînă la înălțimea de 1000—1200 m — care o și cea locuitorilor. Partea lui superioară este pustie și tocmai aici, unde nu mai există vegetație, ci doar lavă și cenușă vulcanică, au loc cele mai multe erupții. Ultima, cu un caracter adevărat catastrofal, a avut loc acum aproape trei secole, în 1669.

Relief în continuă schimbare

În noiembrie 1928, torențele de lavă au blocat linia ferată Messina-Catania. Orașul Mascali a fost în întregime înghițit și acoperit de lavă. În 1950 a avut loc o altă mare erupție. Din fericire, lava a fost de la o altitudine de 2800 m, adică în partea deșertică a vulcanului. În aprilie 1956, vulcanul a avut o activitate deosebit de importantă: timp de trei zile exploziile s-au succedat neîntrerupt — pînă la 60 pe minut — jerbela de flăcări se ridicau pînă la 300—400 m înălțime. Aspectul craterului a fost complet modificat. Imensul amfiteatru din vârful său umplut, fiind craterul s-a înălțat cu cîteva metri și în partea de sud-vest s-a format un nou con care a mărit altitudinea craterului cu 32 m. Prin erup-

Se fac ultimele pregătiri pentru explorarea craterului

EPOCA DE PIATRĂ ÎN SECOLUL XX

● Singura unealtă agricolă — bățul ● Miere extrasă din... furnici ● Troc... cu dansuri

În ciuda faptului că pe cel de-al cincilea continent — Australia — în regiunile fertile din apropierea coastei se dezvoltă orașe mari, cu arhitectură modernă, îndrăzneță, în regiunile din interior există încă triburi băștinășii care trăiesc în condiții din cele mai primitive.

După venirea erupentilor în Australia, o parte din băștinășii au fost exterminati, iar cei rămași, lipsiți prin forță de pămînturile lor, au fost mearu împinși spre interior. În regiunile cu pămînturi neterile, cu slabe mijloace de comunicație, izolate de restul populației mai sînt încă și acum unele triburi care trăiesc ca în epoca pietrei.

În partea centrală a continentului, în plină regiune de desert, trăiesc unii dintre cele mai primitive triburi: arunta (denumit și aranda). În prezent se pare că tribul numără numai cîteva sute de oameni. În trecut, numărul membrilor triburilor băștinășii din Australia varia de la o sută de oameni pînă la o mie cinci sute. Interesul pentru viața, cultura, obiceiurile și organizarea socială a tribului arunta a fost și este strînit de treapta timpurie de dezvoltare istorică pe care se găsește pînă în prezent.

Membrii tribului arunta, la fel ca și cei ai altor triburi australiene, trăiesc în grupe mici, pe care se consideră stăpîni.

Capetenile acestor grupe, împreună cu bătrînii, au grijă să se respecte obiceiurile cu strictețe. Puterea lor se bazează în principiu pe autoritatea de care se bucură în fața comunității respective.

Australienii arunta sînt de statură mijlocie sau înaltă, cu pielea de culoare cafeniu închis, cu părul în valuri, nu creț, adesea în bucle. Întreaga lor îmbrăcăminte constă doar dintr-o cingătoare legată în jurul soldurilor. Locuințele lor au caracter temporar și sînt alcătuite din crengi, frunze, servind mai mult ca un fel de adăpost împotriva vîntului. În multe cazuri, însă, ei dorm sub cerul liber. Dar și în aceste adăposturi simple focul este nelipsit. Mijloacele de obținere a focului cunoscute de australienii au la bază principiul frecării a două lemne unul de altul. Membrii tribului arunta pentru a face focul pun iarbă în crăpătură unei bucați de lemn moale, sau crăpă special o bucată de lemn, iar apoi trag în șantul obținut cu un lemn tare, la fel cum se trage cu un

ferăstrău, pînă ce începe să monească și să flăcăie. Nu arareori obțineau focul trăgînd în același mod cu sufla pe marginea scutului. Necunoscută cultivarea plantelor, pentru a-și procura hrana, arunta se deplasează mereu dintr-un loc în altul, în cadrul limitat al unui teritoriu, parcurînd zeci și sute de kilometri. Ei trăiesc, din ceea ce culeg din natură și vînoare. Hrana lor constă din plante, rădăcini, bulbi, animale mici ca sopările, șoareci, insecte, miere de albine sălbatice etc. Tuberculii mici ai unei plante — Cyperus rotundus — tin loc de piine. Ei nu știu să fiarbă mîncarea; consumă carnea doar fripată la foc, pe jar sau pe pietre încinse. Neobșnuit este modul în care dobîndesc ei, ca și alte triburi din stepele din partea centrală a Australiei — miera. Pe aceste meleaguri trăiește o specie de furnici, denumită „curent”, furnicari de miere” (Meliferus inflatus), care acumulează miera de albine, introducînd-o în abdomen, unde o păstrează ca într-un depozit. Abdomenul devine atît de mare, încît atinge aproape un centimetru. Femelele arunta prind aceste furnici și le sug miera.

Singura unealtă „agricolă” de care se servesc este un băț cu ajutorul căruia scormonesc pămîntul. Animalele mari, cum sînt cangurul, sau emu, o pasăre mare, ce amintește de struțul african, sînt vîinate de bărbăți cu ajutorul unor sulite, deoarece nu cunosc arecul. „Cîntînd” pe pămînt urmele animalului, arunta se apropie de vînat cu o mare agilitate și aruncă cu putere sulita. De obicei, animalul este ucis pe loc.

Toporul de piatră slefuit, cuțitul de piatră, bățul de săpat, sulita, propulsorul, scutul și bumerangul sînt unele și armele tribului arunta. Unelele de metal nu le cunosc. Pentru a putea căpăta o imagine completă asupra întregii avuții a băștinășilor arunta, la aceste unelte mai trebuie adăugat sacul în care pun tot ceea ce culeg în timpul zilei, ustensiile de preparat mîncarea, vasul din scoartă pentru apă, bățul de săpat al femeii. Cercetătorii au făcut socoteala că obiectele pe care le poartă fiecare bărbat în peregrinările sale, adică în treaga sa avuție, nu cîntăresc mai mult de... două kilograme.

Arunta face de asemenea parte din triburile care și înfrumusețază obiectele de uz zilnic, inclusiv armele, cu desene sau cu incrustări. Este interesant că la triburile din partea centrală a Australiei a existat obiceiul ca viitorul ginere să se considere îndatorat față de socru cu mult timp înainte căsătoriei; ca urmare, el era obligat să dea viitorului socru cu regularitate din produsele obținute de el la

Dansul tradițional corroboli

Voci românești pe scenele lumii

● Un „terțet” celebru la Scala din Milano ● „Mina de talente” ● Privighetoarea Olteniei — „soprană absolută”

Nu de puține ori, presa contemporană, vorbind despre tineri promițăți la diferite concursuri internaționale, a scos la iveală talentele României. Tradiția școlii noastre de canto se apropie de un veac de existență. Numele românești prezente pe marile scene ale lumii ilustrează bogăția de talente și totodată experiența pedagogică a unor remarcabili profesori de canto. Dacă se poate aplica că există azi o școală originală ce pășeste pe drumul odinioară deschis de atîtea nume de mari interpreți, aceasta se datorează în bună măsură temperamntului cald și sincerității fiiți, dar mai ales muzicalității specifice poporului român, calități indispensabile unui ideal cîntăreț al scenei lirice.

„Un afiș al Teatrului Liric „La Scala” din Milano anunța, în seara zilei de 29 martie 1880, numele unei cîntărețe române, care împlinește 23 de ani: Elena Teodorini. Debuta în rolul titular „Margareta” din „Faust” de Gounod. „Vor mai trece 200 de ani — a declarat criticul muzical italian Nappi — pînă va apărea o asemenea artistă”. Într-adevăr, „privighetoarea Olteniei” a fost tipul rar de soprană absolută, visată de marii compozitori de operă.

„Buenos Aires, mai, 1903, Teatrul Calón. Afîșe imense anunțau opera „Rigoletto” de Verdi. Trei „titani” ai artei lirice mondiale s-au urcat pe același podium: Enrico Caruso (ducele de Mantua), Titta Rufio (Rigoletto) și Hariclea Darclee (Gilda). La pupitrul orchestrei: Arturo Toscanini. „Caruso și Titta Rufio sînt cîntăreți de talie mondială — l-a declarat președintele Argentinei după spectacolul cîntăreței noastre — cu toate acestea — punctul culminant al serii îl fost dumneaestră noastră”.

În anul când debutase Elena Teodorini pe scena milaneză, muzica românească nu-l avea încă pe George Enescu. S-ar putea spune, deci, fără teama de a greși, că școala noastră de canto, întemeiată în anul 1872 de George Stephănescu, la Conservatorul din București, a deschis porțile afirmării talentelor românești peste hotare. Din „mina acestui entuziast și pri-ceput maeștru au ieșit o seamă de cîntăreți de prestigiu. Curajul lui George Stephănescu de a-și măsura elevii cu vedetele scenei li-

Braniul Dumitru Popovici-Bayreuth merita pretutindea posesibilității pe același plan cu Teodorini — în special datorită promovării consecvente a repertoriului românesc. Cel mai strălucit succes l-a obținut la Bayreuth — oraș ce l-a consacrat printre „cei mai mari cîntăreți wagnerieni ai zilei”.

Mai puțin cunoscut peste hotare, Dumitru Teodorescu (supranumit „basu”) și-a legat numele de Opera română din București prin neuitate creații.

Poate că nu ar fi lipsit de interes să arătăm că multe pagini nemuritoare din repertoriul liric s-au născut din colaborarea compozitorilor cu interpreții noștri (ar fi de ajuns să reamintim că „Visi d'arte” din „Tosca” a rezultat din colaborarea lui Darclee cu Puccini), că adeseori premiile mondiale au cuprins nume românești, că nu există scenă lirică de prestigiu din veac trecut pe care să nu fi urcat un cîntăreț român.

Viorela COSMA muzicolog

MICA ENCICLOPEDIU

260 000 de ani! Atît de ar putea să rămîna aprins un bec electric de o sută de wați alimentat cu energie de energie declanșată de un kilogram de uraniu într-o fracțiune de secundă.

„Tăcerea e de aur” și în lumea găinilor, a constat un medic ceh. Coteodăciuit seade considerabil producția de ouă. Injectînd substanțe hormonale unui de 3 000 de găini, pe care le-a redus la tăcere, acestea au produs cu circa 40 de ouă anual mai mult decît suratele lor... guralive.

Clavioluna, un nou instrument muzical construit de industria franceză, permite reproducerea pe cale electronică a timbrului futuror instrumentelor unei orchestre simfonice.

În India s-ar putea vorbi în fiecare zi a anului un alt dialect. Într-adevăr, pe teritoriul acestei țări se vorbeste 365 de dialecte; zec de aceste sînt limbi principale.

INTRECEREA SOCIALISTA 1966

(Urmare din pag. 1)

- 130 000 mp tesuturi crude, realizate pe baza firului fabricate din economii;

amplasarea si reutilizarea atelierului preparatiei tesaturilor pentru asigurarea unui flux tehnologic optim;

Fabrica de antibiotice-lasi

Analizand cu simf de raspundere cifrele de plan pe anul 1966, in lumina sarcinilor tratate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., colectivul Fabricii de antibiotice-lasi se angajeaza sa depaseasca sarcinile de plan pe acest an cu:

- 3 000 000 lei la productia globala;
- 3 000 000 lei la productia marfa vinda si incasata;

Din care, pina la 8 mai:

- 750 000 lei la productia globala;
- 750 000 lei la productia marfa;

Vor largi gama de sortimente prin realizarea peste plan a 60 de desene noi de tesaturi in peste 600 combinatii coloristice.

Realizarea angajamentelor luate se asigura prin traducerea in viala a planului de masuri tehnico-organizatorice intocmit, care cuprinde: re-

- 780 000 lei beneficii;
- 1 la sută la productivitatea muncii.

Din acestea, pina la 8 mai:

- 1 200 000 lei la productia globala;
- 1 200 000 lei la productia marfa;

Pe linia imbunatatirii continue a calitatii produselor se vor realiza: la vitamina B 12 va creste conținutul in ciancobalamina de la 92 la 95 la sută, prin rationalizarea procesului de cromatografiere; creșterea activității la streptomycină cu 10 unități internaționale pe mg prin imbunatatirea procesului de uscare; prin imbunatatirea procesului de purificare fizico-chimică a tetraciclinei se va obține un produs cu 5 la sută activitate miligramică in plus.

Pentru indeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor luate in trecerea socialistă se vor aplica o serie de masuri tehnico-organizatorice.

INFORMAȚII

SEMNEAREA PROGRAMULUI DE APLICARE A ACORDULUI DE COLABORARE CULTURALA ROMANO-BELGIANA

In zilele de 14 și 17 ianuarie 1966 a avut loc la București ședința Comisiei mixte romano-belgiene pentru incheierea Programului de aplicare a Acordului de colaborare culturală între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei pe anii 1966 și 1967.

Din partea română Programul a fost semnat de Alexandru Balaci, vicepreședintele al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, iar din partea belgiană de Jean Remiche, director general al culturii din Ministerul Educației Naționale și Culturii.

La semnarea, care a avut loc luni după-amiază, au participat Jean Livestru, adjunct al ministrului învățămîntului, oameni de cultură, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

IN MEMORIA LUI LUMUMBA

Implinirea a 5 ani de la asasinarea lui Patrice Lumumba a fost comemorată luni seara de studenții români și străini care studiază în instituții de învățămînt superior din București printr-un miting desfășurat la Casa de cultură a studenților.

(Agerpres)

La Centrala electrică de termoficare Craiova

A INTRAT IN FUNCTIUNE AL DOILEA GRUP DE 100 MW

Construcția centralei electrice de termoficare de la Craiova a pus in funcțiune cel de-al doilea grup de 100 MW care a fost recordat la sistemul energetic național. O dată cu darea in exploatare a acestui agregat, centrala electrică de termoficare de la Craiova funcționează in sistemul energetic național cu o capacitate de 300 MW. Le ultimul grup de 50 MW prevăzut in prima etapă, lucrările de montaj sînt in plină desfășurare.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII TRATATULUI ROMANO-BULGAR

Cu prilejul celei de-a 18-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgară, ambasadorul R. P. Bulgariei la București, Gheorghe Bogdanov, a oferit luni un cotețel in saloanele Ambasadei.

Au participat Iosif Banc, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, membri ai conducerii unor ministere, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de cultură și artă, ziștii.

SOFIA 17. — Corespondentul Agerpres, C. Linte, transmite: Cu prilejul celei de-a 18-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgară, ambasadorul român in Bulgaria, Ioan Beldean, a oferit un cotețel in saloanele ambasadei. Au participat Pencio Kubadinski, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, acad. Sava Ganovski, președintele Biroului Adunării Populare a R.P. Bulgariei, Ivan Bașev, ministrul afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

INCHIEIEREA VIZITEI DELEGATIEI SOVIETICE IN R. P. MONGOLĂ

ULAN BATOR 17 (Agerpres). — La 17 ianuarie a plecat spre patrie delegația de partid și guvernamentală a U.R.S.S., condusă de L. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., care, la invitația C.C. al P.P.R.M. și a guvernului mongol, a făcut o vizită oficială in R. P. Mongolă.

Pe aeroportul Ulan Bator, delegația a fost condusă de J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, de conducători de partid și de stat mongoli, de oameni ai muncii.

L. Brejnev și J. Tedenbal au rostit cuvîntări.

Fidel Castro despre conferința tricontinentală

HAVANA 17 (Agerpres). — Trimisul special Agerpres, V. Stamatie, transmite:

Luind cuvîntul la mitingul consacrat incheierii lucrărilor Conferinței de solidaritate a popoarelor din Asia, Africa și America Latină, Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P. C. Cuban și prim-ministru al Republicii Cuba, a subliniat însemnătatea primei conferințe tricontinentale de solidaritate, care — a spus el — va ocupa un loc deosebit in istoria luptei popoarelor pentru libertate, in istoria luptei revoluționare. Referindu-se la adoptarea documentelor conferinței, el a spus că, ținînd seama de diversitatea țărilor reprezentate la conferință și a problemelor dezbătute, nu a fost ușor să se ajungă la puncte de vedere comune. Vorbitorul a scos apoi in evidență importanța documentelor adoptate, subliniind că ele reflectă solidaritatea de care au dat dovadă delegațiile in abordarea și discutarea problemelor arzătoare ale celor trei continente și in primul rînd problema Vietnamului. Fidel Castro a vorbit pe larg despre lupta pe care o duc numeroase popoare din cele trei continente pentru libertate, independență și progres social. El a denunțat cu acest prilej acțiunile agresive ale S.U.A. in cele trei continente.

R. P. POLONĂ

Un mileniu de la întemeierea statului polonez Aniversarea eliberării Varșoviei

VARȘOVIA 17. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: Cu prilejul sărbătoririi unui mileniu de la întemeierea statului polonez, la Varșovia a avut loc o ședință plenară a Comitetului Frontului Unității Poporului. In incheierea ședinței, a fost dat publicității un apel adresat întregului popor in care se arată, printre altele, că poporul polonez pășește in al doilea mileniu al existenței statului cu forțe creatoare sporite, cu sentimentul mîndriei și al demnității naționale. „Pe toți ne leagă grija pentru viitorul poporului nostru, ca și voința de a face noi eforturi pentru continua înflorire a patriei. Ne leagă încrederea in tineretul nostru, care in viitorul apropiat va continua să ducă mai departe tot ce este mai bun in tradiția poporului și tot ce reali-

zăm astăzi, pe măsura forțelor și posibilităților noastre”. Dorim — se spune in apel — ca tînăra generație, educată in spiritul patriotismului și al internaționalismului, să fie pregătită mai bine pentru a fi pasul cu actualitatea descoperirii ale științei și tehnicii moderne. In acest scop s-a hotărît intensificarea acțiunii de construire de școli.

La 17 ianuarie, cetățenii Varșoviei și întreg poporul polonez au sărbătorit 21 de ani de la eliberarea capitalei de sub ocupația hitleristă.

PRAGA CONSĂTUIRE PE TEME ECONOMICE

PRAGA 17. — Corespondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: La Praga a avut loc o consătuire a guvernului cehoslovac cu conducători ai unităților economice de producție din industrie, construcții, transporturi, comerțul interior și exterior. Convorbirile au fost conduse de președintele guvernului, J. Lenart. Au fost dezbătute sarcinile plenarei din decembrie a C.C. al P.C. din Cehoslovacia, in legătură cu planul pe 1966 și definiția vechii de cel de-al patrulea plan cincinal, probleme in legătură cu pregătirea unor materiale economice importante pentru congresul al 13-lea al P.C. din Cehoslovacia. In centrul atenției au stat problemele creșterii eficienței producției, realizării investițiilor și a sarcinilor in domeniul comerțului interior și exterior.

Plenara C. C. al P. C. din Finlanda

HELSINKI 17 (Agerpres). — In zilele de 15 și 16 ianuarie a.c. la Helsinki s-au desfășurat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda. Potrivit relatărilor ziariului „Kansan Uutiset”, participanții la plenară au abordat problemele care vor fi dezbătute la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist din Finlanda ce va avea loc la sfîșitul acestei luni. Plenara a aprobat proiectele de hotărîri ale congresului in problemele de politică economică, internă și externă, precum și proiectele de rezoluții referitoare la munca de partid și la alte probleme.

FAPTUL COTIDIAN

MANIFESTARI INCHINATE UNIRII PRINCIPATELOR ROMANE

Săptămîna aceasta au loc numeroase manifestări inchinate aniversării a 107 ani de la Unirea Principatelor Române. Simpozion și conferințe vor fi organizate in intreprinderi și instituții din Capitală, la case de cultură, la cluburi, la Muzeul de istorie a orașului București, Muzeul memorial „Gh. Taiorescu” ș.a. Un asemenea simpozion a avut loc ieri la Cabinetul orgănesc de partid Focșani. S-au prezentat cu această ocazie și documente istorice inedite.

CORELATRON — O NOUĂ MAȘINA DE CALCUL

Un grup de specialiști ai Laboratorului de raze cosmice din Institutul de fizică atomică a elaborat o nouă metodă de rezolvare a problemelor de detecție a particulelor elementare. Pentru efectuarea marelui volum de calcule necesare, un colectiv al atelierului de aparate electronice a realizat o mașină de calcul specializată denumită Corelatron. Mașina preia automat datele de la aparatele de măsură și efectuează in mai puțin de o oră munca a doi calculatori pe timp de două săptămîni.

Colectivul secției de dramă și comedie a Teatrului de stat din Constanța, sosit in turneu in Capitală, și-a început luni seria spectacolelor. Pe două scene bucureștene — cea a Teatrului de comedie și cea din B-dul Șchiuțu Măgureanu a Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra” — artiștii constanțeni vor prezenta, timp de o săptămîna, trei lucrări dramatice: premiera pe țară „A doua dragoste”, lucrare cu care debutază in dramaturgie prozatorul Corneliu Leu, „Doi pe un balansoar” de W. Gibson și tragedia „Henric al IV-lea” de Luigi Pirandello.

„SETEA” COMBINATULUI SIDERURGIC

La sectorul hidrotehnic, care va alimenta cu apă industrială obiectivele Combinatului siderurgic Galci, au fost terminate lucrările de construcție și montaj, prevăzute pentru prima etapă. După unele calcule ale specialiștilor, actuala capacitate a sectorului hidrotehnic ar fi suficientă pentru alimentarea cu apă a unui oraș cu o populație de peste 1 milion locuitori.

Cunoscutul dirijor francez André Thieret a apărut luni seara in fruntea orchestrei simfonice a Cinematografiei in concertul prezen-

tat la Ateneu. Programul a cuprins „Vi-nătorul blestemat” de Cezar Franck, Concertul pentru pian și orchestră in sol major de Mozart (solist pianistul Henry Goraieb din Liban) și Simfonia a IV-a de Anton Bruckner.

Violonistul Ion Voicu a plecat in R. D. Germană, unde va da concertele la Magdeburg, Berlin și Erfurt și își va da concursul la 29 ianuarie, la concertul internațional „Berolina” din sala berlineză cu același nume, alături de virtuozii ai arcului din alte țări.

Trei foto-expoziții realizate de Comitetul raional de cultură și artă Pașcani se prezintă in aceste zile in satele raionale. Ele oglindesc realizări economice și social-culturale din țară, din regiunea Iași și din raionul Pașcani.

Ieri a sosit in țară mezosoprană Guar Galean, de la Opera de stat din Erevan, care va cânta mine pe scena operii din Timișoara in „Bal mascal” și la 21 ianuarie in „Aida”.

Astăzi și mâine, la ora 20, pe scena Teatrului C.C.S. din Capitală Ansamblul de stat de cîntece și dansuri populare al R.P. Albania susține două spectacole. In zilele următoare, ansamblul va apărea pe scenele din Ploiești, Adjuș, Bacău, Piatra Neamț, Buhuși, Galați și Brăila.

CORUL RADIOTELEVIZIUNII A ÎMPLINIT 20 DE ANI DE ACTIVITATE

Corul Radioteleviziunii și-a aniversat 20 de ani de neîntreruptă activitate printr-un concert festiv care a avut loc luni în Studioul Radioteleviziunii. Inainte de concert, Ioan Grigorescu, vicepreședintele al Comitetului de radio și televiziune, și artistul popular, Ioan Chiorescu, au felicitat pe membrii corului. Pentru merite artistice deosebite, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de activitate, corului Radioteleviziunii i-a fost acordat de curînd Ordinul Muncii clasa I, iar un număr de coriști au fost distinși cu ordine și medalii.

La Cabinetul regional de partid Crișana s-au încheiat cursurile de instruire, cu durată de 10 zile, a secretarilor organizațiilor de partid din C.A.S., S.M.T. și din alte unități economice ale regiunii. Azi încep asemenea cursuri și pentru secretari ai organizațiilor de bază din cooperativele agricole de producție.

Ministerul Comerțului Interior a luat înăc de pe acum măsuri de selecționare și specializare a lucrătorilor — bucatării, ospătării, cofetari, hotelieri, supraveghetori etc. — ce urmează să fie detașați in stațiunile de pe țărmul Mării Negre in sezonul turistic al acestui an.

Spre stadion? Nu! O rădă de vîrf pe traseul troleibuzului 81

Foto: A. Cartoian

PREMIILE REVISTEI „LUCEAFARUL”

La Casa scriitorilor din Capitală, în cadrul ședinței de lucru a cenacului „Nicolaie Labiș” au fost decernate luni seara premiile revistei „Luceafărul” pe anul 1965. Au fost atribuite următoarele premii: poezie: premiul I — Gheorghe Pitul, premiul III — Victoria Raicea, mențiune Adi Cusin, Marius Robescu; proză: premiul II — Gheorghe Suci, premiul III — Constantin Stoicici; premiul de critică — Marian Popa.

In sălile Muzeului regional din Suceava s-a deschis expoziția personală a pictorului Ion Molariu. Originar din Dorohoi, pictorul expune numeroase lucrări in acuarelă și ulei, inspirate de frumusețile meleagurilor Sucevei.

La Casa agronomului din Timișoara, pe lângă cursul de ridicare calificării, la care participă pontonierii-alimentatori din S.M.T.-uri, s-a inițiat și un curs pentru 50 de brigadieri de cîmp din cooperativele agricole de producție ale zonei de deal a regiunii Banat.

La întreprinderea de încălțămînt „Progresul” din Capitală au intrat in funcție patru linii tehnologice noi cu o capacitate de producție totală de 3 600 perechi de pantofi pe zi.

Profitorul

(Urmare din pag. 1)

unde există pericolul unor dificultăți, nu era el omul care să spună o vorbă reasă despre cineva într-o ședință, să-și facă inamicii. Pentru că el e prin excelență omul imprejurărilor, al contextelor, omul care știe perfect cînd trebuie spusă o vorbă sau alta, cînd trebuie să intre in ofensivă pentru a pune mina pe un post mai bun, post in care un coleg, de pildă, a făcut într-un anumit moment o greșală, cînd să pună mina pe o casă mai bună, ințelegă alina, care ar merita acest drept, știe cum se face o asemenea combinație cu rapiditate.

Profitorul este omul care nu poate trăi decît din relații și prin relații, e prieten sau cunoscut cu toată lumea. Va cunoscut împlîntător sau prin alina, pentru că el îi roagă pe foți prieteni: „Iă-mi și mie cunoștință cu ăla, mi-ar face plăcere să-l cunosc”, adică: „poate am nevoie de el”. El dă foarte des telefon sau face vizite inofensive fără a da impresia că o face cu vreo scop anumit. Pur și simplu lui i se face dor de tine. Abia la urmă, absolut din întâmplare, le întrebă dacă n-ai un post bun pentru nevastă-sa, pentru ummaș-sa, vericob-sa, dacă nu poți vorbi pentru el într-un loc (că nu te doare mina să dai un telefon) și îi o spune cu un ton din care reiese că ai fi de-a dreptul neam prost dacă nu i-ai face un serviciu aflm de simplu. Nu e ușor nici pentru el să fie prieten cu alții oameni. Nu e sim-

plu să întrefii altele relații. Mai ales că uneori trebuie să fie dezinteresat. Să fie prieten și cu oamenii „lărg poziție”. In asemenea cazuri el riscă, pentru că face o investitie. O face pentru că are răbdare și încredere in tine, pentru că știe că ești făcut bun și capabil și că într-o zi o să ajungi ceea ce speră el să ajungi: un om in stare să-i faci un serviciu. Altfel, prietenia in sine, ca sentiment, e pentru el o stupiditate.

Dacă tu nu știi să te descurci in toate mărnușurile vieții, el știe. El vine in audiență ultiim și întră primul, pentru că îi spune nu știu ce la ureche secretarei, la care vine cu o recomandare din partea nu știu cui sau pe care a cunoscut-o înfîmptor in stafia de tramvai sau in casă la nu știu cine. Întră zimbînd și iese peste o jumătate de oră tot zimbînd. Și-a rezolvat treaba.

Ceea ce-i ușurează lui enorm de mult existența este faptul că nu e „idealist”. Adică el nu crede, ca ceilalți, in idealuri. Ce-i ăla ideal? Tine de cald, de foame? El e „matericlist”, ia viața la modul cel mai direct. Că de-ai-a-i făcînd viața, să trăiască fiecare om cum îl duce capul. Cine e deștept se descurcă, cine e prost și moare. Că el n-are două vieți are una singură și vrea să apuce cît mai mult. Că n-o să-i pese lui de alții. Geneozitatea la timp.

„Tehnică” lui conștă in calcul. El apreciază dinainte, estimativ, cum e profit ar putea să scoală dintr-o treabă sau alta, dacă e prieten cu tine nu cu altul, cît la sută îi aduce un zîmbet și un mic serviciu. Nu e un calcul simplu, pentru că trebuie să înție seama de enorm de multe influențe. Cel mai mult îl interesează științificul celui de pe urma cîruia profită, el trebuie să știe dinainte in ce direcție dă lovitură. Se apropie primele? Alunci e vremea să apără

in evidență, atunci sare el „in ochi”, atunci pune mina pe o lucrare urgentă, pe care el o „finisează” doar, îi dă un lustru și i-o arată șefului.

De fapt profitorul n-are apărut acum, peste noaptea. El vine de departe. El e urmașul nepotului de gradul șapte al șefului sau șefulețului de pe vremuri, care pune mina pe posturile altora, care umbra toată ziua prin cădelele, lîștînd să muncescă în locul lui niște amărîți amenințați de șomaj. El a știut să profite întotdeauna: de ignoranțe sau timiditatea altora, nesfinindu-se pe vremuri să „jumlească” ceva, chiar și din pensioara văduvei de război.

Acum el și-a schimbat tehnica, dar nu și scopul. Tot profitul a rămas scopul existenței lui. Nici acum n-are tîhnă pînă nu cîuștește ceva într-o imprejurare sau alta.

In linii mari, acesta e individul. N-are fi exclus ca chiar astăzi să-mi dea un telefon sau să mă viziteze. Ca să-i fac un serviciu, o înlesnire, ca să-l ajut să pună mina pe ceva care nu-i aparține in mod obiectiv, de drept. El contează enorm pe slăbiciunile așa-zis omenești, pe timiditate și cumsecădenie. Și întreb atunci (cunoscînd toate acestea) de ce îl mai ajută unii să cîuștească din drepturile altora, să profite el primul din ceea ce ar trebui să profite mai înții cel care merită cu prisosință? Pentru ce apare uneori simpatic un asemenea individ? Pentru că se descurcă? Să-l determinăm să vă fie simpatic prin muncă, prin talent, prin strădanie personală și cîștîlă? Să-l prindem de mînă atunci cînd încearcă să înhațe un profit, ceva care nu-i dobindit prin muncă, și să-i spunem: „nu-i dreptul tău, n-o lua înaintea celor care merită!”

Pentru că îngăduindu-l, tolerându-l, acceptîndu-l preinainte, cedînd presiu-

nilor, capătul impresia că habar nu avem de intențiile lui ilicite, de filozofia lui de ploșniță. Alunci cînd îl tolerăm, ne crede niște ignoranți, pe care el îi poate duce pe degele. Avem obligația socială să-i dovedim că se înșală.

Dinamica profesiilor

(Urmare din pag. 1)

fică de milenii? Poate interveni ceva nou in structura unui meșteșug de felul celui care conștă în a frămînta, dospî și coace pîinea? Cu aceste întrebări pe buze am intrat într-un univers alț, superînd neașteptat ambianța unei clinici, dacă nu o gîndim că el singur poate hrăni un oraș de mîrimea Craiovei și hrănește, în fapt, raionul bucureștean „23 August”, in întina căruia este împlîntat. 63 de sortimente de panificație...

Dincolo însă de oricîte cifre și comparații punînd în valoare proporții care schimbă reprezentarea noastră mai veche despre ce este o fabrică de pîine, esențială și pregnantă rămîne imaginea muncii propriu-zise, a ceea ce se petrece și mai ales cum se petrece de-a lungul itinerarului ce se întinde de la fîind

la rumena pîine... Unde sînt brutarii? Unde sînt mușchuloși țitani pe care-i știm lupînă bărbătește cu materia șoșdnică și capricioasă, cu ațura lor de veritabilă cărușă-midieri, uzi leonard și arănd ogîndit pe față dansul făcărilor din cupor? Prietile caută, fără a descoperi nici tradiționalele unelte, transmise din generație in generație, din veac in veac, o dată cu meșteșugul. Pe unde s-o fi răzicit, lopata făcînd parcă un singur corp cu brutarii?

Urmez drumul pîinii. E calm și larg ca o magistrală — dar sînt nu una, ci șapte, șapte linii de fabricație, paralele. In aceeași secundă, pe fiecare din cele șapte guri e azvîrlită o pîine neagră, o pîine intermediară, una albă, o franzelă, o chiflă, un cozonac și, în sfîșit, toată acea gamă ispititoare ajunsă la centrul de pîine din colțul străzii. Acești copii ai grului sînt purtați pe brațe metalice (vîd că poate exista și o ginășie a metalului), sub supravegherea unor bărbăți — și multe femei — in halate albe de laborant. Cuptorul nu are nimic din înfățișarea de gură de balaur, cum o știam, teribilă, din desenul abecedarului meu; e un tunel pe care aluauți îl străbate, metodic, în circa patruzeci de minute. Sudoarea brutarului a absorbit-o, o dată pentru totdeauna, aparatul.

Aici, tînat al tehnicii, omul își fabrică altfel pîinea. Lui îi rămîne timp și energie, economisite, pentru a o gîndi. Pentru a explora, prin mijloace științifice, microcosmosul rețetei de fabricație. Gîndind pîinea, sociologul se va simți poate mai îndemnat să se aplece asupra unui fenomen atît de interesant și care se impune, sub înfîșiate aspecte, atenției generale: dinamica profesională.

TEATRE

- Teatrul de Operă și Balet: FAUST — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: CLOPOTILE DIN CORNEVILLE — 19,30.
- Teatrul Național (sala „Caracul”): VIZITA BĂTRINEI DOAMNE — 19,30 (sala Studio): TEZAUURUL LUI JUSTINIUS — 19,30.
- Teatrul de Comedie: Teatrul de stat din Constanța: HENRIC AL IV-LEA — 19,30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiuțu Măgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚA — 19,30 (sala din Str. Al. Șabă nr. 76 A): CANIOTA — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Măgheru): SCAUNELE — 20.
- Teatrul Mic: Teatrul Muncitoresc C.E.R.: CU CINE MĂ BAT — 19,30.
- Teatrul Tîndărică (sala din Str. Victoriei): DOCTORUL AUMĂDOARE — 17 (sala din Str. Academiei): AMNARUL — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănăsescu” (sala Savoy): PROFESORUL DE FRANCEZĂ — 20.
- Ansamblul artistic al C.C.S.: PE TREPTE DE LUMINĂ — 20.
- Cercul de stat: BAL MASCAT ȘL. ACROBAT — 19,30.

CINEMATOGRAFE

- DUMINICĂ LA ORA 6: Patria — 10; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21; Victoria (completare O grădina a artei) — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30; Excelsior — 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,30; Flamura — 10; 12; 16; 18,15; 20,30 (la ambele completare Sport nr. 6/1965).
- PROCESUL DE LA NURNBERG (ambele seri): Republica — 9,30; 13; 16,45; 20,15.
- ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO: Luceafărul — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; Feroviar — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- TRAGETI IN STANISLAS I: București — 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21; Giulești — 10,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30; Gloria — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30; Tomis — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30; Miorita — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
- INGERUL ALBASTRU: Cinematoca 10; 12; 14.
- ULTIMUL MILIARDAR: Capitol (completare Porțile de Fier) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21. Înfrîntarea între popoare (completare Meclul de fotbal România — Portugalia) — 10; 12,45; 14,15; 16,15; 18,15; 20,15; 22,15; 24,15; 26,15; 28,15; 30,15; 32,15; 34,15; 36,15; 38,15; 40,15; 42,15; 44,15; 46,15; 48,15; 50,15; 52,15; 54,15; 56,15; 58,15; 60,15; 62,15; 64,15; 66,15; 68,15; 70,15; 72,15; 74,15; 76,15; 78,15; 80,15; 82,15; 84,15; 86,15; 88,15; 90,15; 92,15; 94,15; 96,15; 98,15; 100,15.
- TREI SURORI (cinemascope): Centrala — 9,45; 11,15; 12,30; Meteor — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
- CAMERA ALBĂ: Union (comple-

tare A început cu o lupă) — 15,30; 18; 20,30, Uneira (completare Surorile Press) — 16; 18,15; 20,30, Popular (completare Cădere liberă) — 10,30; 16; 18,15; 20,30.

REDAȚI-NE VIAȚA — GARA — RALIUL DUNĂRII — JUMBO — CUMPARĂTURA — SPORT NR. 6/1965; Timpii noi — 10—21 in continuare.

TATAL SOLDATULUI: Dacla — 9—15 in continuare; 17; 19; 21. Arta — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30 (la ambele completare Meclul de fotbal România — Portugalia).

COLINA: Buzești — 10; 12,30; 15; 17,30; 20, Cotroceni — 13,45; 16,15; 18,45; 21,15

CORRESPONDENTE

PARIS

Startul de la Luxemburg

Luni au fost re-luate, la primăria orasului Luxemburg, negocierile dintre cei șase membri ai Pieței comune...

În primul rând, de împuternicirile Comisiei Pieței comune și de sistemul de vot în cadrul „comunității”.

Sedinta a fost deschisă de primul ministru luxemburghez, Werner. A vorbit apoi ministrul de externe al Franței, Couve de Murville...

ROMA

MULȚIMI ÎN PIAȚA CAVOUR

E încă devreme în această zi de duminică, 16 ianuarie, dar spre piața Cavour se îndreaptă necontenit mulțimi.

În acest război, după cum mulți dintre parizieni au contribuit la stingerea de fonduri destinate ajutorării poporului vietnamez.

În cuvântul său, Giancarlo Pajetta, membru al Direcției Partidului Comunist Italian, a arătat printre altele că e necesar ca guvernul italian să aibă o inițiativă proprie în problema Vietnamului.

Agențiile de presă transmit:

• ATACURI ALE FORTELOR PATRIOTICE ÎN APROPIERE DE SAIGON • Conflict diplomatic între Anglia și Zambia • ÎN NIGERIA PUTEREA A FOST PRELUATĂ DE ARMATĂ • Greve în Filipine

ZAMBIA

Înalt demnitar englez declarat „persona non grata”

LONDRA 17 (Agerpres). — Un conflict diplomatic s-a produs între Marea Britanie și Zambia, în urma căruia înaltul comisar adjunct englez la Lusaka, Molyneux, a fost rechemat definitiv la Londra.

Demonstrații antirasiste în Alabama

NEW YORK 17 (Agerpres). — Un mare grup de studenți negri din orașul Tuskegee (statul Alabama) a organizat duminică o nouă demonstrație împotriva segregării rasiale.

Provocări la frontierele Cambodgiei

PNOM-PENH 17 (Agerpres). — Agenția cambodgiană de presă anunță că trupe ale forțelor armate americane, sud-vietnameze și tailandeză continuă provocările la frontierele Cambodgiei.

VIETNAM

Noi pierderi suferite de trupele regimului de la Saigon

SAIGON 17 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în noaptea de duminică spre luni forțele armate patriotice au desfășurat lupte în mai multe puncte din apropierea capitalei.

SAIGON 17 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în noaptea de duminică spre luni forțele armate patriotice au desfășurat lupte în mai multe puncte din apropierea capitalei.

Declarația Prezidiului C. C. al Frontului Patriei

HANOI 17 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că Prezidiul C.C. al Frontului Patriei din Vietnam a dat publicității o declarație în care se spune între altele: „De peste 20 de zile, autoritățile americane fac fără încetare o reclamă zgomotoasă în jurul campaniei lor de sondare a păcii.”

lor, masacrând și terorizând populația sud-vietnameză.”

O unitate a forțelor de eliberare din Angola, înaintând prin junglă

CÎND IAN SMITH ESTE OPTIMIST

SALISBURY 17 (Agerpres). — Primul ministru al regimului rasist din Salisbury a declarat la postul de televiziune din capitala rhodesiană că țara sa continuă încă să primească petrol, cu tot embargoul impus de britanici.

MERCENARI PENTRU CONGO

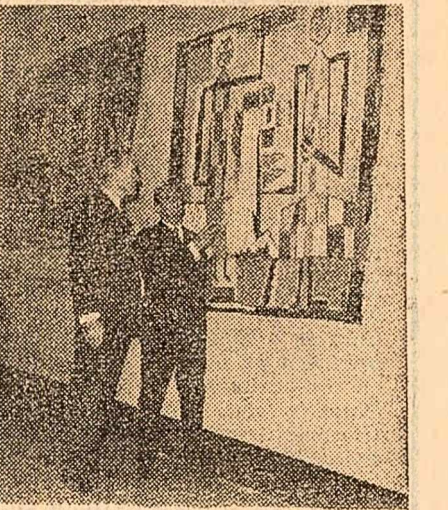
JOHANNESBURG 17 (Agerpres). — Ziarul „Sunday Express” editat la Johannesburg (Africa de sud) relatează că aproximativ 300 de mercenari albi din R.S.A. sînt gata de a pleca în Congo (Leopoldville).

LAGOS

CREAREA UNUI GUVERN MILITAR

ALGER 17. — Correspondentul Agerpres, C. Benga, transmite: După trei zile de stiri contradictorii, o serie de elemente vin să lămurască întru-cîtva situația din Nigeria. Postul de radio Lagos a transmis luni o serie de declarații care atestă că, de fapt, aici a avut loc un complot se arată că „guvernul Nigeriei a cedat de bună voie puterea militarilor” și că generalul Ironsi a format un guvern interimar „pentru a menține ordinea pînă cînd va fi elaborată o nouă constituție”.

nor, Ahmadou Bello, și cel al Nigeriei de vest, Samuel Akin-tona, ar fi fost ucisi de insurgenții conduși de maiorul Ngzawa, iudeul așa-numitului „Consiliu revoluționar”, care a început de fapt acțiunile loviturii de stat. Potrivit unor stiri neconfirmate, primul ministru federal, Abubakar Tafawa Balewa, s-ar afla în localitatea Kalaaber din Nigeria de est. Maiorul Ngzawa a declarat luni că se alătură guvernului reprezentat de generalul Ironsi, care a declarat că l-a suspendat din funcție pe președintele țării și a dizolvat parlamentul federal.

La expoziția de tapiserie românească deschisă recent la Chicago

Manila

Greva electricienilor

MANILA 17 (Agerpres). — Peste 2.000 de muncitori de la uzinele companiei filipineze „San Miguel” au declarat grevă, cerind sporurile salariale și satisfacerea așteptărilor economice.

RAWALPINDI. Înaltul comisar al Indiei în Pakistan, Kewal Singh, a sosit la Karachi pentru a-și relua activitatea diplomatică.

BUDAPESTA. La 17 ianuarie, Mihail Roșianu, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.P. Ungară, a oferit în saloanele ambasadei un spectacol de gală cu filmul „De-aș fi... Harap Alb”.

PARIS. Duminică a avut loc o sedință a organelor conducătoare ale Uniunii tineretului comunist, Uniunii tineretului comunist, Uniunii tineretului săltesc și Uniunii tineretului fete din Franța.

FALS TRATAT DE ASISTENȚĂ

„Continental abundentă”, cum se mai numea America Latină pe vremea cuceritorilor iberei, își păstrează și azi renumele, numai că la fel ca și atunci, popoarele sale sînt sărace. „În acest infern — arată cunoscutul economist brazilian Josué de Castro — mizeria și foamea se învecinează cu o opulență aproape imperceptibilă.”

totalul necesar urmînd să fie acoperit prin efortul fiecărei țări latino-americane. La scurt timp, Washingtonul a tînut însă să precizeze că din cele 20 de miliarde promise, contribuția S.U.A. va fi de numai 11 miliarde.

Rezultatele celor cinci ani de aplicare a programului „Alianță pentru progres” sînt deficitare și la capitolul „soluții în vederea înlăturării fluctuațiilor excesive ale prețurilor produselor de export latino-americane.”

Opinia publică latino-americană devine tot mai conștientă de faptul că „Alianța” nu poate reprezenta soluția eficientă pentru problemele continentului. În legătură cu penetrația accentuată a monopolurilor din S.U.A. și cu rezultatele programului — aflate departe de promisiuni — a sporit dezamăgirea în rândurile anumitor cercuri din statele latino-americane, s-a intensificat opoziția maselor față de acest program.

U-650 ÎN PEISAJUL OLANDEZ

(Urmare din pag. 1)

lor noștri. Achiziționarea unui tractor de construcție slabă înseamnă o afecere proastă. Tînuind seama de acest lucru, am cerut fabricii de la Braşov prospecte și amănunțe. Apoi am vizitat fabrica.

— Agricultorul olandez nu se lasă covîrșit de idei preconcepse — spune interlocutorul. Am prezentat la cîteva figuri săptămînale tractoarele „U-650”. Am făcut demonstrații practice arătînd forța, posibilitatea de a fi conduse ușor, multiplele operații pe care le pot executa. În scurt timp, cererile pentru tractorul românesc s-au înmulțit. Am vîndut cîteva tractoare chiar înainte de a fi vîzute de cumpărător.

— Perspective?

— Bune! Și eu, și cumpărătorii am început să preluăm acest tractor. Este croit special pentru nevoile noastre. Am făcut un contract pentru 300 de tractoare. Der sînt convins că va trebui să-l lîrgim chiar înainte de a expira.

— Cum ați caracterizat pe scurt tractorul „U-650”?

— Bun, puternic și frumos. Concu-rează cu succes cele mai bune firme de specialitate din alte țări dezvoltate din punct de vedere economic. Sînt bucuros că pot să-l vînd cu succes în Olanda (efecerele sînt afaceri) și în ce prin intermediul dv. sînt felicit în cu o dată călduros pe constructorii lui.